

ГЛАС

ЛИСТ РЕПУБЛИЧКОГ
ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО
И ИНВАЛИДСКО
ОСИГУРАЊЕ

ОСИГУРАНИКА

ТЕМА БРОЈА: Током 2025. године Фонд ПИО је остварио буџетски суфицит од 8,9 милијарди динара, уз редовну исплату пензија и увећање од 24,4 одсто од децембра 2024. до децембра 2025, истакао је директор Фонда Реља Огњеновић

КОНТАКТ ЦЕНТАР

Радним данима
8-15h

0700/017-017

по цени локалног позива

011/3060-680

за позиве са мобилног
телефона и из иностранства

НАЈУСПЕШНИЈИ
ФИНАНСИЈСКИ
РЕЗУЛТАТ ФОНДА

ИЗДАВАЧ: Републички
фонд за пензијско
и инвалидско осигурање

ДИРЕКТОР:

Реља Огњеновић

РЕДАКЦИЈА:

Милена Јовановић
Париска бр. 9,
11000 Београд,
011/2030-742
e-mail: glasosiguranika@pio.rs

СЕКРЕТАРИЈАТ:

011/2030-743
011/2030-744

ШТАМПА:

Штампарија
ЈП „Службени гласник“
Београд

ОГЛАШАВАЊЕ:

011/2030-743

НАСЛОВНА СТРАНА:

Немања Ђирић

Рукописи и фотографије
се не враћају.

Електронско издање:

www.pio.rs/glasosiguranika

Пријатељски пејзаж

Насупрот очекиваним претпоставкама, синтаagma овог наслова нема везе са лепим крајоликом, нити с уживањем у природи, већ са нашим животно важним друштвеним везама. Ко нам је близу, кога желимо да окружимо и ко желимо да окружује нас. То је израз који социолози и сродни стручњаци користе да опишу разуђеност и комплексност социјалног миљеа који плетемо од детињства до зрелих година, а питање пријатељстава која опстају/нестају показује се као једна од најважнијих тема, посебно у годинама после короне. Да ли су сва она предодређена да трају заувек и зашто нас гризе савест ако смо дозволили да неко од њих замре и избледи?

Далеко од младости у којој виђање није захтевало детаљно планирање, негде између: „Хајде да се видимо“ и „Извини, нисам стигао“, пријатељство одраслих постало је један од емотивно најзначајнијих и најмање дебатованих губитака модерног живота. О несрећној љубави и растанцима се пише, пева, снимају се филмови, али туга због пријатељства остаје чудно невидљива. Нико нас

не учи колико је болно полако губити приступ некоме ко је некада интимно познавао наш унутрашњи живот. Некоме ко је знао наше снове и могао да препозна како смо расположени чим би нас видео. И, за разлику од романи, пријатељства се углавном не завршавају драматично, коначним разговором, оштрим прекидом. Већина утихне ненамерно – нагомилавањем нових обавеза, исцрпљујућих послова, због географске удаљености или емоционалног умора, а најчешће због другачијих приоритета и живота који крену различитим правцима и различитим брзинама.

Социолози тврде да се људски односи мање одржавају интензитетом, а више редовношћу – често виђање са истим људима гради блискост током времена. Младост ту могућност природно пружа, док је зрело доба разара. Посебно у убрзаном градском животу где викенди постају периоди опоравка, а не друштвени простори. Тако пријатељство, једина веза изграђена гото-

во у потпуности на добровољном присуству, почиње тихо да нестаје. И неко се осећа одбаченим а неко кривим.

Та „кривица“ често буде мотив да се више потрудимо и поново повежемо са старим пријатељем, само да бисмо открили да је некада лак разговор сада постао напет, да је ритам прича усиљен, да постоји празнина тамо где је некада било аутоматско разумевање. Само што то није одраз нашег неуспеха, већ показатељ индивидуалног раста и промене приоритета.

Ништа лично, једноставно ствари тако функционишу. Не морамо да обнављамо сваку везу коју смо некада имали, а „пуштање“ пријатељства не мора да значи драму или огорченост. Једноставно признање да смо нешто прерасли. Иако то сазнање некад није пријатно, оно је такође знак еволуције.

Пријатељства су крвоток нашег друштвеног постојања, посебно у старијим годинама, кажу социолози, јер нам пружају друштво, подршку и заједничка искуства. Ипак, док путујемо кроз живот, није неуобичајено да неке од тих драгоцених веза почну да слабе

Фото: Pexels

док се сасвим не угасе. Можда јесте узнемирујуће али је истина да нису сва пријатељства изграђена да издрже тест времена, и то је сасвим у реду. Друга – она која су заиста важна, прилагодиће се и развијаће се без обзира на удаљеност или промене у животу. То су обично она која захтевају мало одржавања – само искреност без напора. Она се темеље на међусобном разумевању и поштовању туђег простора.

Јер пријатељство је увек зависило од извесне безусловне великодушности. Спремности да се време проводи заједно, да се слушају исте жалбе или иста прича по пети пут. И то је разлог зашто је пријатељство одраслих све ређе али и постојаније. Оно се опире трансакционој логици коју савремени живот награђује на сваком другом месту. Прави пријатељ нуди нешто заиста ретко: стално присуство без користи. Зато пријатељство опстаје искључиво кроз обострани избор. Нико не мора да остане. А ипак, неки људи то раде.

М. Јовановић

ФОНД ПИО ПРЕДСТАВИО РЕЗУЛТАТЕ РАДА У 2025.

Суфицит од 8,9 милијарди – најбољи резултат пословања до сада

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање је, 20. маја, у Београду, представио јавности годишњи извештај о резултатима пословања за 2025. годину. Током прошле године најзначајнији резултати су остварени у областима финансијске стабилности, редовне исплате пензија, дигитализације услуга и унапређења система обавезног социјалног осигурања.

Како је истакао директор РФ ПИО, Реља Огњеновић, постигнути резултати нису достигнуће једног човека, већ резултат рада свих запослених Републичког фонда ПИО.

– Као један од најважнијих показатеља пословања Фонда свакако се истиче исплата пензија, која је у 2025. години била тачна у дан, у сат, у минут. Такође, са два реализована повећања примања, пензионери су у претходној години имали највеће увећање пензија до сада. Током претходне године, остварили смо више од очекиваних резултата, а то потврђује и чињеница да је просечна пензија за децембар износила 56.843 динара, што представља повећање од 24,4 одсто у периоду од децембра 2024. до децембра 2025. године. Осим тога, сви остварени циљеви показатељи су успешне сарадње Владе Републике Србије и Фонда ПИО, доносећи пензионерима додатну сигурност у стабилност пензија и исплату истих – истакао је Огњеновић.

Директор РФ ПИО је навео да је током 2025. године Фонд остварио буџетски суфицит од 8,9 милијарди динара, док су приходи од доприноса чинили 79,6 одсто укупних прихода Фонда, што потврђује стабилност пензијског система и одговорно управљање јавним средствима.

Пензије су редовно исплаћиване за више од 1,66 милиона пензионера, док је, истовремено, за унапређење друштвеног стандарда издвојено 1,4 милијарде динара, од чега је 81 одсто утрошено за бесплатан опоравак пензионера у бањама, а преостала средства за остале видове друштвеног стандарда.

Пензионерску картицу, намењену свакодневној уштеди, користило је више од милион пензионера, који су тако оствари-

Директор Реља Огњеновић представио је резултате пословања РФ ПИО у прошлој години

ли погодности за производе и услуге у 900 компанија и јавних предузећа.

Фонд ПИО је током 2025. године наставио и са унапређењем ефикасности рада и доступности услуга, што потврђује и чињеница да је више од 90 одсто захтева за пензије решено у законском року.

Значајни помаци остварени су и у области дигитализације и модернизације пословних процеса. Током године, готово милион осигураника користило је електронске сервисе Фонда, од увида у податке о стажу, до електронског подношења захтева за пензију и праћења предмета.

– У току је успостављање новог модула јединственог информационог система Фонда за подршку основној делатности Фонда ПИО – новог CORE система. Први модул односи се на матичну евиденцију. Овај модул је завршен и налази се у продукционом раду већ шест месеци. Његовом имплементацијом Фонд је добио чистије и обједињене податке који су раније били раздвојени у два система. У оквиру овог процеса успешно је извршена миграција око 380 милиона докумената матичне евиденције. Пројекат се наставља с циљем да се поступци за остваривање права на све

врсте пензија, као и исплата истих, постепено преведу на нову платформу. Циљ преласка на нови CORE систем је обезбеђивање вишег нивоа безбедности, ефикаснијег и поузданијег рада, као и бржег остваривања права корисника, како би грађани у краћем року добијали своја решења. Паралелно са овим системом, који доприноси технолошком унапређењу радних процеса, развијен је и нови систем подршке, DataWarehouse, који на једном месту обједињује податке из више интерних и екстерних извора, као што су писарница, матична евиденција, решења, исплате и други државни системи – изјавио је директор Фонда ПИО и подсетио да је, послујући у складу са глобалним трендовима, Фонд покренуо и пројекте којима се у пословање уводи вештачка интелигенција, са циљем да различите процесе рада учини још ефикаснијим.

Огњеновић је посебно апострофирао одговоран и домаћински однос према имовини Фонда и трошковима инвестиција за 52.000m² изграђених, реконструисаних и адаптираних пословних објекта у последњих пет година, за које је просечна цена по m² износила 114.931 динар, а за пословне објекте где је реконструкција у току цена је 124.787 динара по m², што је неупоредиво мање од цена које су објављиване у појединим медијима.

Представљени годишњи извештај и његови резултати потврда су континуираног развоја, напретка и транспарентне комуникације Републичког фонда ПИО, што ће и у наредним годинама представљати основу стратешког усмеравања те институције. **Г. О.**

Управни одбор Фонда усвојио извештаје

На седници Управног одбора Републичког фонда ПИО, одржаној 15. маја 2026, усвојени су извештаји о раду и финансијском пословању Фонда за 2025. годину. У образложењу Извештаја о раду истакнуто је да су спровођене активности на повећању ажурности и ефикасности у раду, на континуираном подизању квалитета у пружању услуга, унапређењу информационог система Фонда и повећању његове безбедности, као и информисању грађана о правима из ПИО.

НОВИ СПОРАЗУМИ СРБИЈЕ И РУСИЈЕ У ОБЛАСТИ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА

Наставак унапређења сарадње

Потписивање тројног Меморандума: Сергеј Чирков, председник СФР, Зоран Пановић, в. д. директора Завода за социјално осигурање, и Реља Огњеновић, директор Републичког фонда ПИО

Са радног састанка у Дирекцији РФ ПИО

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање и Завод за социјално осигурање, 22. маја 2026. године, угостили су делегацију Фонда за пензијско и социјално осигурање Руске Федерације (СФР), поводом потписивања више докумената од значаја за унапређење сарадње у области социјалног осигурања и пензијског система.

У оквиру посете, у Палати Србија, потписани су Меморандум о разумевању између Републичког фонда ПИО, Завода за социјално осигурање и Фонда за пензијско и социјално осигурање Руске Федерације, Споразум о електронској размени података и Протокол о обрасцима.

Делегацију Србије предводили су Реља Огњеновић, директор Републичког фонда ПИО, и Зоран Пановић, в. д. директора Завода за социјално осигурање, а руску делегацију Сергеј Александрович Чирков, председник Фонда за пензијско и социјално осигурање Руске Федерације. Потписивању докумената и радном састанку су присуствовали и високи званичници амбасаде Руске Федерације у Београду.

Обраћајући се присутнима, директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, истакао је да је овај радни састанак наставак сарадње започете 2017, када је у Москви потписан споразум између две земље и два фонда, који је ступио на снагу 2019. године.

– То нам је била основна платформа за наставак сарадње и потписивање ова три веома важна документа: Споразума о електронској размени података, Меморандума о сарадњи и Протокола о обрасцима. Оно што је веома важно јесте да ћемо на данашњем састанку покушати да направимо корак више у сарадњи између два фонда, што ће имати огромне бенефите и за наше људе који примају пензије из Руске Федерације, али и за држављане Русије који примају пензије из Србије – рекао је Огњеновић.

Зоран Пановић, в. д. директора Завода за социјално осигура-

ње, истакао је да је Споразум о електронској размени података један од најзначајнијих докумената потписаних током посете, јер ће омогућити бржу и једноставнију размену података неопходних за остваривање права грађана.

Председник СФР, Сергеј Александрович Чирков, захвалио је домаћинима на гостопримству и поручио да ће потписани документи допринети ефикаснијем остваривању права осигураника, као и даљем јачању сарадње и размене искустава између две институције и две државе.

Након церемоније потписивања докумената, у Дирекцији

Републичког фонда ПИО одржани су радни састанци на којима су представљени пензијски системи Србије и Русије, организација и надлежности институција, као и решења у области дигиталне трансформације и модернизације пословних процеса.

Закључно са потписаним Споразумом о електронској размени података са Социјалним фондом Русије, Републички фонд ПИО сада размењује податке на овај начин са пензијским фондовима укупно девет држава.

Ј. Томић
В. Кадиф Станковић

Обједињен социјални систем у Русији

Представљајући пензијски систем Русије, председник СФР, Сергеј Чирков, објаснио је да се пре неколико година десила велика административна реформа и да данас постоји Фонд за пензијско и социјално осигурање Руске Федерације, односно Социјални фонд Русије (основан 2023) који се састоји из два фонда – пензијског и социјалног. Због такве оптимизације све се решава и све услуге се пружају са једног места, како остваривање права на старосну, породичну и инвалидску пензију, тако и права на различита социјална давања.

Чирков је навео да се сада преко истог система решавају сва социјална давања која постоје у држави, од подршке трудницама до компензације која се даје након смрти.

– Укупно имамо 121 меру подршке, а укупан број услуга прелази 321 милион, у које спадају и информационе услуге, одређивање пензија, додељивање пензија итд. У Русији тренутно постоји 43 милиона пензионера, а од тога је 16 милиона повлашћених пензија. Велики део нашег посла се односи и на различите врсте давања која се додељују деци – казао је током презентације председник Фонда за пензијско и социјално осигурање Руске Федерације.

Председник Чирков је истакао да је главни задатак СФР дигитализација. Он је навео да се спроводи социјални пројекат под називом Социјална државна благајна, чији је циљ да се услуге грађанима пружају на основу једног документа или без икаквог документа који треба приложити, и истакао да се такве електронске услуге пружају у опсегу од 95 одсто.

Занимљиво је и да у Русији постоји посебна установа под ресором Министарства рада, која се бави медицинском експертизом за остваривање права на инвалидску пензију, и да та установа ради независно од пензијског фонда.

Додатна подршка пензионерима са нижим примањима

Кроз дијалог, подршку и конкретне предлоге за решавање проблема пензионера, 14. маја, су на Звездари, у Београду, настављене трибине Фонда ПИО и Савеза пензионера Србије. Поред пензионера, трибини су присуствовали и представници менаџмента Фонда, општине Звездара и Савеза пензионера Србије.

Обраћајући се присутнима, директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, захвалио је пензионерима на свему што су учинили за државу, истичући да су они ослонац сваког друштва и да препознају напоре државе усмерене ка побољшању њиховог материјалног положаја.

– Надам се да ћете нам помоћи да у наредном периоду наставимо оно што сте ви започели, да заједно припремамо нове пројекте, а ми ћемо се побринути да држава буде уз вас и да вам омогући да пензије, као и досад, не само буду сигурне и стабилне, већ и веће. Посебну пажњу посвећујемо пензионерима са нижим примањима и настојаћемо да до краја године пензије до 45 хиљада динара буду повећане више него остале пензије. Пензијски систем не чине само повећања пензија, бање и пакети солидарне помоћи, пензијски систем чине људи – поручио је Огњеновић.

Он је додао да је јасан и стратешки циљ државе и Фонда ПИО да кроз овакве трибине покажу да брига о корисницима пензија мора бити континуирана – не само кроз повећање пензија, пакете солидарне помоћи и бесплатне одласке у бање, већ и кроз директан разговор са пензионерима и сагледавање њихових потреба, како би се дугорочно планирале мере подршке.

Председник Савеза пензионера Србије, проф. др Андреја Савић, захвалио је држави и Фонду на напорима које улажу у унапређење не само материјалног статуса пензионера, већ и њиховог друштвеног стандарда.

– За Савез пензионера Србије и Фонд ПИО важно је да на овим трибинама чујемо живу реч пензионера како бисмо заједно радили на томе да више од 1,6 милиона корисника пензија у Србији живи боље и квалитетније – рекао је Савић.

Током трибине пензионере је највише интересовало повећање пензија, али и погодности које могу да остваре у оквиру програма друштвеног стандарда корисника. Након конструктивног дијалога, дружење је

настављено уз обећање да ће се такви сусрети одржавати широм Србије.

Конкретне одговоре и чврста обећања добили су и пензионери Лазареваца који су, на трибини одржаној 19. маја, имали прилику да разговарају са представницима Фонда ПИО, Савеза пензионера Србије и председником Градске општине Лазаревац. Трибина је била врло посећена и многи од око 300 присутних пензионера желели су да чују када ће бити увећане пензије, када ће се асфалтирати одређене улице, хоће ли бити завршен Дом за старе у Лазаревцу и слично.

И овај, као и претходни сусрети, показао је колико је важно да институције буду уз своје кориснике – да чују њихове проблеме, недоумице и предлоге и да заједнички раде на њиховом решавању.

– Ове седмице смо се потрудили да сваког дана у недељи имамо по неку манифестацију која ће допринети бољем животу наших пензионера. Имамо отварање спортских манифестација, дружење са пензионерима на нашим већ добро познатим трибинама, али и потписивање међународних уговора којима ћемо олакшати живот и функционисање наших пензионера. Брига о пензионерима нам је основни приоритет и трудимо се да и у наредном периоду и у наредним годинама, заједно са нашим корисницима, оствари-

Непосредним дијалогом до сагледавања потреба пензионера: трибина на београдској општини Звездара

мо све наше циљеве. Овде смо због вас, да вас саслушамо, одговоримо на сва ваша питања и чујемо шта предлагете. Разговор, питања и предлози наших најстаријих суграђана остају најважнији део сваког сусрета, јер само заједно можемо да правимо нове планове и испуњавамо циљеве за сигурнију и лепшу будућност пензионера широм Србије – поручио је директор Фонда Реља Огњеновић и најавио наставак трибина широм Србије, током целе године.

Трибина у Обреновцу: председник општине Милош Пековић, директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, и председник Савеза пензионера Србије, Андреја Савић

Професор др Андреја Савић, председник Савеза пензионера Србије, захвалио је држави и Фонду ПИО на континуираној подршци пензионерима и уложеним напорима да се унапреди њихов друштвени стандард.

– За више од 1,6 милиона пензионера важно је да осећају сигурност, бригу и подршку државе. Заједнички циљ нам је да пензионери буду здрави, активни и испуњени и након одласка у пензију и у том циљу, као њихова кровна организација, предузимамо све расположиве активности – рекао је Савић.

Више од 250 пензионера присуствовало је, 21. маја, трибини у Обреновцу, где су и они имали прилику да са представницима Фонда ПИО, Савеза пензионера Србије и локалне самоуправе разговарају о свакодневним проблемима и питањима важним за квалитет живота старијих суграђана.

Током отвореног разговора пензионери Обреновца постављали су питања о висини пензија, инфраструктурним проблемима, здравственој и социјалној подршци, али су изнели и бројне предлоге за унапређење услова живота у својој општини.

Директор Фонда ПИО Реља Огњеновић поручио је да је важно да се такви сусрети наставе широм Србије, јер је непосредан разговор са корисницима најважнији начин да институције разумеју стварне потребе пензионера.

– Желимо да чујемо који су ваши проблеми, шта су ваши ставови и на који начин Фонд ПИО може да вам помогне. Ту смо и да ми вама представимо планове за ову и за наредне године. Ово је велико и важно искуство и за вас и за нас и сматрам да заједничким радом можемо да учинимо све да бисте живели достојанствено и након радног века. Хвала вам за све што сте учинили за нашу државу, што сте увек препознали када је држави тешко и стали уз њу. Самим тим оба-

везали сте нас да се и ми боримо и данас и у наредном периоду, али и да се одужимо вама у трећем добу – поручио је Огњеновић.

Председник САПЕНС-а, проф. др Андреја Савић, нагласио је да се трибине са пензионерима у потпуности уклапају у програмску оријентацију Савеза пензионера Србије, чиме се потврђује добар однос државе и Фонда према пензионерима.

– Тај однос је последњих година у узлазном тренду, што се не огледа само у повећању пензија, већ и у издвајањима намењеним друштвеном стандарду пензионера – истакао је Савић.

Из Обреновца је послата порука да су разговор, међусобно поверење и заједнички рад основ за бољи положај пензионера.

Потребе корисника пензија и унапређење њиховог положаја биле су основна тема и трибине одржане 26. маја у Краљеву, у организацији Фонда ПИО и Савеза пензионера Србије, и уз подршку локалне самоуправе.

Посебан акценат стављен је на положај пензионера са нижим примањима, као и на потребе грађана у трећем добу.

Представници Фонда ПИО и Савеза пензионера Србије разговарали су са пензионерима овог дела Србије о свакодневним изазовима са којима се сусрећу, те о начинима да се кроз сарадњу институција, локалне самоуправе и партнера додатно унапреди квалитет живота најстаријих. Трибина је организована са циљем да пензионери директно изнесу своје предлоге, потребе и проблеме, како би се креирала решења која ће допринети квалитетнијем и равномернијем животу старијих у свим деловима Србије.

Директор Фонда ПИО Реља Огњеновић поновио је да су такви сусрети најбољи начин да се непосредно чују потребе пензионера и решавају конкретни проблеми.

– Настављамо дружење са нашим пензионерима јер желимо да кроз директан разговор чујемо њихове потребе и помогнемо у решавању проблема. Истовремено, представљамо мере и активности које држава, Мини-

Велики број старијих Суботичана показао је интересовање за трибину

старство финансија и Фонд ПИО спроводе у циљу побољшања положаја пензионера. Посебно је важно што, на иницијативу председника Републике, припремамо додатне мере подршке за пензионере са нижим примањима, пре свега за оне чије су пензије до 40.000–45.000 динара. Континуитет бриге о пензионерима остаје наш приоритет – поручио је Огњеновић.

Председник Савеза пензионера Србије, проф. др Андреја Савић, говорио је о значају непосредног дијалога са корисницима пензија.

– Трибине које организујемо широм Србије показале су колико је важна размена мишљења са пензионерима. Управо кроз директан разговор добијемо јасну слику о проблемима и потребама најстаријих, што је основ да се њихов положај и друштвени стандард додатно унапређују – рекао је председник САПЕНС-а.

И скуп у Краљеву је показао да су ти сусрети важан вид непосредне комуникације са пензионерима и прилика да они изнесу стварне потребе да би се заједнички радило на њиховом решавању.

Исту могућност имали су и суботички пензионери 28. маја. Трибину у Суботици такође су заједнички организовали Фонд ПИО и Савез пензионера Србије, уз подршку локалне самоуправе.

Главне теме биле су унапређење положаја пензионера, њихов материјални статус, као и потреба за директном комуникацијом са најстаријим суграђанима, како би се кроз зајед-

нички рад институција и партнера додатно побољшао квалитет њиховог живота.

Директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, још једном је истакао велики значај директних, непосредних разговора.

– Велика ми је част да сам данас у Суботици и да можемо да разговарамо са великим бројем пензионера. Обећали смо крајем прошле године да ћемо организовати разговоре широм Србије за више од 20.000 пензионера. Важно је да

показујемо тимски рад града Суботице, градоначелника, „Дунав осигурања“, Поштанске штедионице и САПЕНС-а, као највећег удружења, како бисмо пензионерима могли да представимо наше планове. Јако нам је важно да у непосредној комуникацији чујемо шта су највећи проблеми наших пензионера и да пробамо да их решимо. Надам се да ћемо данашње разговоре искористити како бисмо унапредили живот пензионера, али и рад Фонда ПИО, јер њихово искуство и те како значи – рекао је Огњеновић и поновио да је у плану повећање пензија, са посебним освртом на оне које су до 40.000–45.000 динара.

Проф. др Андреја Савић, председник Савеза пензионера Србије, поновио је значај интеракције и сталне комуникације са старијима.

– Циљ ових трибина, које су врло популарне и омиљене, представља важан облик нашег деловања у виду интеракције и комуникације са старијом популацијом, како бисмо могли да пренесемо њихово мишљење надлежним институцијама и појачамо квалитет наших захтева, те допринесемо побољшању њиховог материјалног положаја – поручио је Савић.

И у Суботици су сви саговорници били сагласни да су трибине важан механизам за боље разумевање потреба пензионера и креирање конкретних мера које ће допринети унапређењу њиховог положаја у друштву.

Подршку свим трибинама пружили су и партнери, Банка Поштанска штедионица и Компанија „Дунав осигурање“. **Г. О.**

Нова директорка Филијале РФ ПИО Суботица

Функцију директора Филијале РФ ПИО у Суботици од 31. марта 2026. године обавља Александра Алексић, дипломирани економиста.

Рођена је 1968. године у Новом Саду где је и завршила основну школу и гимназију. Дипломирала је на Економском факултету у Субо-

тици, смер Пословна информатика.

Своју професионалну каријеру започела је 1993. године у Војвођанској банци, у којој је радила пуних 29 година. Александра Алексић има двадесет година лидерског искуства у банкарству, предводила је тим од 30 запослених, регру-

товала професионалне кадрове, спроводила операционе и продајне стратегије у једној од највећих филијала Војвођанске банке, садашње ОТП. Поред тога, обављала је функцију члана Управног одбора Регионалне привредне коморе Суботица (2012-2016) и била председник Надзорног одбора

ЈКП Суботичка топлана (2016-2022).

Од 2023. године ради у Фонду ПИО, Филијала Суботица, на позицији помоћника директора Филијале.

Удата је и мајка двоје деце.

– Мотивисана сам да својим знањем и искуством допринесем успеху тима Филија-

Александра Алексић

ле Суботица и РФ ПИО у целини – истакла је директорка Александра Алексић.

Г. О.

Фер-плеј нема рок трајања

Пета спортско-рекреативна манифестација пензионера Београда „Меморијал Василија Белобрковића“ у организацији Градске организације пензионера (ГОП) одржана је 21. маја ове године у Спортском центру „Олимп“ на Звездари. Свечаном отварању су присуствовали директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, председник Савеза пензионера Србије, проф. др Андреја Савић, председница Покрета трећег доба Србије, Драгана Калиновић, председник Градске општине Звездара, Михаило Досковић, као и председник Извршног одбора банке „Поштанска штедионица“, мр Бојан Кекић. Председница Градске организације пензионера Београда, Ружица Белановић, пожелела је добродошлицу гостима и такмичарима у уводној речи, истакавши да је пети „Меморијал Василија Белобрко-

Директор Фонда ПИО, Реља Огњеновић, и председник САПЕНС-а, Андреја Савић, са такмичарима

мо да нам је стало до активног старења и очувања општег квалитета живота пензионера. Надам се да ћемо на јесен то да демонстрирамо и на републичком нивоу на Олимпијади спорта, здравља и културе трећег доба у Врњачкој Бањи. Спорт-

ве пензионерима се не огледа само у повећању пензија, већ и у настојању да им се унапреди живот. Осим тога, подједнако је важно да друштвени, културни и спортски живот пензионера буду на завидном нивоу у трећем животном добу. Фонд ПИО

ња пензионера Београда, подељених у 42 екипе које су се, сада већ традиционално, надметале у пет дисциплина: кошарци, фудбалу, пикаду, шаху и штафетном брзом ходању. Најбрже су ходали пензионери из УПО Лазаревац 1, најпрецизнија у пикаду била је екипа УПО Раковица 1, најбољи резултат у фудбалу остварила је екипа УПО Нови Београд 1, док је у кошарци прво место освојио тим УПО Нови Београд 3. УПО Стари град заузело је прво место у надметању у шаху. Ове екипе обезбедиле су себи пласман на Олимпијаду спорта, здравља и културе трећег доба која ће се ове године одржати од 30. септембра до 3. октобра у Врњачкој Бањи, а свеукупни победник петог Меморијала је УПО Раковица 1. По објављивању резултата, освајачима прва три места по дисциплинама уручени су пехари, медаље и дипломе.

Председница ГОП Београд, Ружица Белановић, са шампионима из Раковице

Интересантно је било и надметање у кошарци

вића“ мали јубилеј, и да ће Градска организација пензионера ове године прославити и један велики јубилеј – 80 година од оснивања. Значај ГОП-а за београдске пензионере апострофирао је и председник Савеза пензионера Србије, проф. др Андреја Савић, истакавши важност спортских активности за добробит и здравље пензионера.

– Овде смо данас да се дружимо, такмичимо и покаже-

ско-рекреативне манифестације су значајне као друштвени догађај, али доносе и бројне здравствене бенефите – рекао је председник САПЕНС-а.

Такмичарима је срећу и успех у надметању пожелео и директор Републичког фонда ПИО, Реља Огњеновић, који је посебно скренуо пажњу на важност друштвеног и културног живота припадника трећег доба.

– Ја сам данас традиционално овде са вама, јер подршка држа-

је препознао значај Олимпијаде пензионера и свих осталих спортских и културних манифестација, као и трибина које су намењене вашој популацији, јер нам је важно да се дружимо, да можемо да се обратимо једни другима и да водимо рачуна једни о другима – нагласио је директор Фонда ПИО.

„Меморијал Василија Белобрковића“ је ове године окупио више од 250 такмичара из свих општинских и гранских удруже-

Теренима СЦ „Олимп“ доминирао је ентузијазам и фер-плеј, који је премостио разлике у годинама и физичким могућностима, створивши атмосферу општег заједништва. Након проглашења победника уприличено је дружење и ручак за све учеснике и госте, а сениори су још једном показали да је добро старење активно старење и да спортски дух не зна за године.

Емина Ћирић

Пирот: курс ткања пиротског ћилима

Док се многе старе вештине полако заборављају, у Пироту и даље живи једно од најлепших обележја српске традиције – ткање пиротског ћилима. Удружење ткаља Пирот организује радионице и курсеве ткања са циљем да се сачува ово драгоцено културно наслеђе и пренесе новим генерацијама. У току је упис на курс ткања за следећу школску годину.

Значај ових радионица огледа се и у томе што оне окупљају различите генерације. Међу полазницама има девојчица и младих жена, које желе да савладају овај стари занат али и оних старијих које су дошле да науче нешто ново, пронађу своју креативну страну, проведу време дружећи се. Стрпљење, прецизност и љубав према традицији и овом старом занату utkане су у сваки мотив овог ћилима. Пиротско ћилимарство уписано је у Националну листу нематеријалног културног наслеђа Републике Србије под заштитом УНЕСКА. Управо зато радионице попут ове имају посебну вредност – оне не чувају само стари занат од нестајања, већ и идентитет, културу и дух једног народа.

О женама у агробизнису

У оквиру 93. Међународног пољопривредног сајма у Новом Саду одржана је конференција „Аграрно пролеће 2026“, на којој се говорило о будућности српског села и улози жена у развоју агробизниса.

У центру пажње биле су жене које су одлучиле да остану на селу, да покрену сопствену производњу, да прерађују, продају, брендирају и живе од свог рада. Конференција је окупила велики број жена из различитих крајева Србије – од малих породичних газдинстава до успешних произвођачица које данас пласирају своје производе и ван граница земље.

Иако су жене стуб многих пољопривредних газдинстава у Србији, често су невидљиве, а њихов положај неравноправан. Према подацима Завода за статистику, жене чине око 42 одсто укупне радне снаге на пољопривредним газдинствима у Србији. Највише их ради на породичним газдинствима, без запослења, па зато многе немају сигурно социјално и пензијско осигурање. Ретко поседују земљу, званично око 23 одсто пољопривредних газдинстава има жену као управљача, а више од пола власница је старије од 65 година. Женска газдинства обично су мање површине, или мањег сточног фонда, због чега су економски слабија и под већим ризиком у пословању.

Међународни пољопривредни сајам у Новом Саду одржан је од 16. до 21. маја 2026, на Новосадском сајму, а окупио је око 1.200 излагача из Србије и четрдесетак земаља.

Сајам запошљавања у Врању

У Врању је, 8. маја, одржан први овогодишњи Сајам запошљавања на којем је 35 послодавца понудило 378 радних места.

Сајам одржан у филијали Националне службе за запошљавање окупио је 1.200 незапослених особа. Директор врањске Филијале НСЗ, Горан Живковић, истакао је да је највећа потражња била за продавцима, пекарима, возачима, професионалним војницима, столарима, електричарима, конобарима и лакирерима.

Послодавци нуде стално запослење и шивачима, тапетарима, медицинским сестрама, агентима теренске продаје, магационерима, куварима, вариоцима и администраторима. Члан Градског већа у Врању, Бојан Костић, изјавио је да представници локалне самоуправе имају редовне контакте са инвеститорима и локалним привредницима. Он је навео да се локални буџет припрема у складу са захтевима, потребама и проблемима послодавца, да у буџету има средстава за субвенције за набавку опреме, те да се предузимају и друге мере.

Тренутно је у Врању без сталног запослења 4.574, а у Пчињском округу 16.829 људи. Очекује се да ће после првог овогодишњег сајма у Врању стални посао добити од 100 до 120 радника. Након претходног сајма попуњено је 30 одсто тражених радних места.

Фестивал цвећа у Бојнику

Туристичка организација Бојник, уз помоћ локалне самоуправе, организовала је, поводом Ђурђевдана, пети по реду Фестивал цвећа.

Велики број излагача изнео је своје најлепше изданке из расадника, па је центар вароши тог дана мирисао на ране руже и друго цвеће. Догађај је био ревијално-такмичарског карактера, ученици ОШ „Станимир Вељковић Зелe“ и предшколци ПУ „Ђука Динић“ такмичили су се у плетењу венчића, док су се у квалитету и лепоти изложбеног цвећа надметали и сениори, власници шест финалних такмичарских штандова. Прво место међу сениорима освојио је расадник „Миле Богумиле“ из лесковачког насеља Доње Крајнице, док је најлепши венчић исплела екипа малишана под именом „Цветићи“.

Сви победници добили су вредне награде организатора.

Овогодишња манифестација у Бојнику одржана је под слоганом „Цвеће расте свуда где има љубави“. Заслуга за добру организацију припала је Ивици Аранђеловићу, директору најмлађе туристичке организације са југа Србије, ТО Бојник.

Одржано „Бујановачко котле“

Под слоганом „Ће варимо гра“, у организацији Месне заједнице Раковац, 23. маја, одржана је међународна гастрономска манифестација „Бујановачко котле“.

На платоу Специјалне болнице за рехабилитацију Бујановачка бања у кувању пасуља такмичило се рекордних 46 екипа из Србије и Северне Македоније. Победила је екипа „Левачке пасуљијаде“ из Секурића код Трстеника, екипа манастира Свети Симеон из Содерца код Врања освојила је друго место, а кулнари екипе „Запршка“ из Бујановца завредили су трећу позицију.

Члановима жирија није било лако да оцене укус, квалитет, количину зачина, изглед, густину и масноћу једне од основних намирница српске националне кухиње. Крчкање неколико врста пасуља у котлићима са сувим месом, ребарцима, сланином и коленицом трајало је три и по сата.

Организатори традиционалне гастрономске манифестације, Месна заједница Раковац и удружења „Дангубе“ и „Огњиште зове“ из Бујановца, победничке гастрономске екипе даровали су пехарима, котлићима и захвалницама. После несвакидашње манифестације такмичари и гости наставили су да се друже уз песму, игру и трубаче.

Иначе, пасуљ је са Кубе почетком 16. века у земље Европе донео Кристифор Колумбо.

Просечна зарада у марту – 121.650 динара

Према подацима Републичког завода за статистику, просечна бруто зарада обрачуната за март 2026. године износила је 167.263 динара, док је просечна зарада без пореза и доприноса (нето) износила 121.650 динара.

Раст бруто зарада у периоду јануар-март 2026, у односу на исти период прошле године износио је 11,5 одсто номинално, односно 8,7 одсто реално, док је просечна нето зарада већа за 11,7 одсто номинално, односно за 8,9 процената реално.

У поређењу са истим месецом претходне године, просечна бруто зарада за март 2026. номинално је већа 12,5, а реално за 9,4 одсто, док је просечна нето зарада номинално већа за 12,6 процената, а реално за 9,5 одсто.

Медијална нето зарада за март 2026. године износила је 92.753 динара, што значи да је 50 одсто запослених остварило зараду до наведеног износа.

Власотинце: помоћ за матуранте

Трећу годину заредом општина Власотинце ученицима са своје територије новчано помаже у прослави матуре.

Ученици који су ове школске године завршили четврти разред основне школе на име обележавања другарског дружења у школи добиће појединачно по четири хиљаде динара. Њихови старији другови који ове школске године завршавају осми разред на име другарске вечери по школама добиће појединачно по 4,5 хиљаде динара. Сви средњошколци са подручја власотиначке општине који су похађали школу у Власотинцу или у другим местима изван ове вароши добиће по пет хиљада динара како би се што боље припремили за прославу матурских вечери.

Малолетни матуранти ће ову помоћ примити преко рачуна својих родитеља или старатеља, док ће ученицима који су пунолетни новац бити уплаћен на њихове текуће рачуне.

Сајам пољопривреде и гастро туризма на Златибору

Тродневни Сајам пољопривреде и гастро туризма биће одржан на Златибору од 26. до 28. јуна, што ће означити званично отварање летње туристичке сезоне на овој планини.

Током сајма биће организовани стручни панели и предавања намењени пољопривредним произвођачима и туристичким радницима, као и концерти, презентације домаћих производа и бројни садржаји за све генерације.

Биће организоване бесплатне дегустације пршуте, кајмака, сира и других локалних специјалитета, као и промоција и брендирање гастрономских производа са географским пореклом. Представиће се велики број излагача из области пољопривреде, производње хране, туризма и старих заната, уз богат програм који ће повезати пољопривреду, гастрономију и туризам.

Организатори манифестације су општина Чајетина, Златиборски Еко Аграр, Туристичка организација Златибор и Голд гондола.

Паја Јовановић још једном код „Садебија“

Платно Паје Јовановића (1859-1957) „Одмор стражара“, још један башибозук кога је у својој оријенталној серији овековечео наш сликар, на аукцији „Оријенталисти“ у чувеној лондонској кући „Садеби“ недавно је постигао цену од 217.600 фунти. Ово уље на платну димензија 44,5 x 53,5 центиметара (са рамом 60 x 69), и пре него што је „пао први чекић“ имало је понуду од 140.000 фунти. Слика је на аукцију доспела из приватне колекције из Шкотске.

То није једина слика Паје Јовановића која је продата код „Садебија“. Априла 2018. слика „Два башибозука пред капијом“ постигла је цену 465.000 фунти (више од пола милиона евра), чиме је постала најкупљи рад неког нашег аутора продат на аукцији. А у новембру 2023. слику „Одмор башибозука“ купио је Музеј града Београда (у чијем се саставу налази Музеј Паје Јовановића) за 240.000 фунти. Био је то први пут да је држава Србија учествовала на једном надметању код „Садебија“.

Иначе, „Одмор башибозука“ настао је средином осамдесетих година 19. века и на први поглед готово је идентичан са уљем на платну „Одмор стражара“. Разликују се само у „кадру“ и неколико ситнијих детаља.

Јовановићева дела инспирисана Оријентом на светском тржишту уметнина достижу и три пута вишу цену од осталих његових слика.

Сврљиг: награде за Дан општине

У Сврљигу је, 8. маја, обележен Дан општине и тим поводом је одржана свечана седница СО на којој су заслужним колективима и појединцима уручена општинска признања.

Повељу почасног грађанина општине добио је Сврљижанин, Звездан Гавриловић. Он је рођен и одрастао у Сврљигу, Технолошки факултет завршио је у Лесковцу и сувласник је млекаре „Milk house“ у Нишу, која се налази на белој листи млекара, врши 100 одсто откуп млека од пољопривредних произвођача и запошљава велики број суграђана. Бавио се спортом и спонзорисао бројне културне и спортске манифестације у општини. Такође је велики хуманиста и помаже суграђанима.

Мајске плакете уручене су Новици Тончеву, министру у Влади Србије, за допринос и помоћ општини Сврљиг; проф. др Марији Здравковић, кардиологу и директору Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, за допринос медицини и здравом животу; Фудбалском клубу Сврљиг који ове године обележава 100 година постојања, афирмише спорт и укључује младе у здраве активности; Братиславу Рашићу, предузетнику и власнику РБ-Коп, за допринос у развоју привреде, те ученичкој компанији Средње стручне школе у Сврљигу „Terra Boost“ за освојено прво место на регионалном сајму ученичких компанија југоисточне Србије.

Заслужнима је уручено и 10 Похвалница и две општинске Плакете.

Поводом празника општине, приређена је изложба слика сврљижких сликара и одржане су културне и спортске манифестације.

Максимално умањење 20,4 одсто

Одлазак у пензију пре прописаних година живота звучи примамљиво. Мање радних дана, више слободног времена, коначно одмор након деценија рада. Ипак, пре него што се донесу такве одлуке, важно је добро разумети шта превремена пензија заиста значи и колико може да „кошта“.

Право на превремену старосну пензију постојало је у прописима који су регулисали пензијско и инвалидско осигурање у Србији и пре 2015: могућност превременог пензионисања постојала је до краја 1996. године. И тада, као и данас, битна одлика превремене старосне пензије била је чињеница да се пензија умањује, односно да је њен износ нижи од износа који би за исти стаж осигураник добио да је сачекао да наврши потребне године живота или стажа за старосну пензију.

У 2026. години за превремену старосну пензију потребно је навршити најмање 60 година живота и имати најмање 40 година стажа осигурања. Оба услова морају бити испуњена истовремено. За поређење, редовна старосна пензија може се остварити са 65 година живота и само 15 година стажа, или са 45 година стажа без обзира на године живота. Превремена пензија је, дакле, доступна само онима који иза себе имају дуг радни век, али ипак немају 45 година стажа за пуну пензију.

Разлика у односу на остала права

Основна разлика превремене пензије у односу на било коју другу је у томе што када се одреди основни месечни износ пензије, код превремене се примењује умањење. За сваки месец који недостаје до пуне старосне границе пензија се умањује за 0,34 одсто. Ово умањење је трајно, не укида се када корисник наврши године потребне за редовну пензију. Оно остаје заувек, све док се та пензија користи.

На пример, мушкарац који оде у превремену старосну пензију са тачно 60 година живота испред себе има 60 месеци до старосне границе од 65 година. То значи умањење од 60 пута 0,34 одсто, што износи тачно 20,4 одсто. То је уједно и законски максимум, односно умањење не може да буде веће од 20,4 одсто. Онај ко би имао пуну пензију од 60.000 динара, у ситуацији из примера примаће око 47.760 динара. Разлика од нешто више од 12.000 динара

месечно, на годишњем нивоу износи више од 146.000 динара.

Управо та чињеница је важна при доношењу одлуке. Осигуранци који имају услове за превремену старосну пензију али и даље раде, треба да одлуче да ли да се пензионису раније или да остану на послу док не испуне услове за старосну пензију. Тешко је саветовати која је одлу-

новог запослења – то су стварни разлози због којих се многи одлучују на овај корак. У таквим ситуацијама и умањена пензија је најчешће разумнија опција од одсуства било каквог прихода. Умањење је прописано да би се будући пензионери демотивисали да се одлуче за ову врсту права, али истовремено они који су без прихода а испуњавају услове не морају да чекају испуњење услова за старосну пензију.

Да ли се умањење свима рачуна до 65 година старости?

Кратак одговор је – не. Умањење се заправо рачуна по броју месеци који недостају у тренутку пензионисања до потребних година живота за старосну пензију. У случају жена, јасно је – старосни услов је нижи (64 године живота у 2026. години) па се и умањење рачуна до те старости.

Међутим, осигуранцима који су радили на пословима са такозваним бенефицираним стажем: рудари, ватрогасци, војна лица и други – старосна граница може бити нижа. То директно утиче и на износ умањења јер се оно рачуна управо до те, снижене границе. Бенефицирани стаж дакле не само да омогућава ранији одлазак у пензију, већ и смањује финансијску „казну“ за онога ко изабере превремено пензионисање.

Да ли има и других разлика у односу на старосну пензију?

Подношење захтева, потреба за престанком радног односа или другог осигурања пре остваривања права и други општи услови – једнаки су за будуће кориснике превремене старосне и старосне пензије. Сва општа правила која важе за старосну, важе и за превремену старосну пензију.

Најосетљивије је то што је услов постављен на 40 година стажа осигурања. То значи да ако осигураник нема у матичној евиденцији регистроване податке на основу којих би се утврдио стаж осигурања у овом трајању, захтев ће се одбити. О томе посебно треба да воде рачуна они који се за превремену старосну пензију одлуче иако тренутно активно раде. Савет је – не прекидајте радни однос или самосталну делатност пре него што се уверите да су ваши подаци о стажу комплетни. Преглед података можете да добијете у најближој филијали Фонда ПИО, а такође и путем интернета – коришћењем портала еУправе.

Мирислав Мирић

Фото: Pexels

ка исправна. Ово је питање на које заиста свако треба да одговори у оквиру својих жеља и планова.

Да ли се превремена пензија уопште исплати?

Одговор није једноставан и зависи од разних околности. Кључна променљива је дужина коришћења пензије, а то је нешто што нико не може да планира. Што дуже човек живи, то је укупан губитак од умањења већи у апсолутном износу. С друге стране, свака година проведена у превременој пензији значи и годину примања пензије – уместо чекања.

У пракси, превремена пензија се најчешће не бира из удобности, већ из нужде. Здравствени проблеми, губитак посла пред крај радног века, немогућност проналаска

ЧЕДА КОВАЧЕВИЋ, 96 ГОДИНА, ДОБИТНИК НАГРАДЕ „ИСКОРАК”

Мозак је свет у малом

Овогодишњи лауреат признања „Искорак”, награде за постигнућа којима се трансформишу стереотипи о старости и старењу, а која се додељује у оквиру Фестивала стваралаштва старијих „Златно доба” у организацији Установе Геронтолошки центар Београд, је 96-годишњи Чедо Ковачевић, активни песник и аутор чак двадесет збирки песама, сонета и романа.

Бројни су критеријуми због којих је уметничко веће 24. по реду Фестивала Чеду Ковачевића издвојило као добитника ове афирмативне награде, при чему се посебно истиче то што је своје песничко путовање започео тек у 69. години. Додатни значај, у прилог овом избору, даје његова целокупна биографија. Као геодета, обиха је целу земаљску куглу. Читаву једну деценију радио је у руднику бакра у Замбији, стигао до Килиманџара али, како наглашава, своје најлепше животне путовање започео је када је написао своју прву збирку песама. Чедо Ковачевић је члан Удружења књижевника Србије и онедавно добитник награде за књижевну стваралаштво „Радоје Домановић”. Такође, на корак до стотог рођендана, он је сведок да стваралаштво, радост живота и духовна свежина немају године.

– Свет није почео са нама, нити се завршава са нама. Ми смо река која тече. Многи, кад почиње старење, иду према

Признање овогодишњем добитнику Чеди Ковачевићу (лево) уручио је директор УГЦБ Срђан Димитријевић

крају. Многи чекају тај крај. Ја нисам од оних који тај крај чекају, ја сам од оних који иду према њему. То је велика награда јер сте до последњег даха активни. А ако себи ускратите то да будете радознали и активни, то је онда неки полуживот. Заправо, то је тешко описати. Спас је у раду, спас је када свој мозак натерате да ради, јер мозак је свет у малом – животна је филозофија Чеди Ковачевића због које је побрао додатне симпатије.

Како каже, песма је као лампа и литијумска батерија, када кренете да је стварате не знате шта ћете добити.

– Баш као са лампом којој дотрајалу и начету батерију допуните, онда ви видите даље, боље вам осветљава пут. Тако је

и са песмом, кренете па допуните, па опет, јер стално видите даље – сликовито описује.

Инспирацију за своју поезију добитник овогодишњег признања „Искорак” проналази свуда око себе. На пример, за настанак прве песме „крива” је посета Килиманџару. Лепота ове планине га је фасцинирала, пробудила емоције и песнички дух још када је имао 42 године. Али стихови су остали заробљени и заборављени све до почетка овог животног поглавља, до краја седме деценије његовог живота, јер како је објаснио „увек је право време за остваривање снова” и „никада није касно започети нешто велико и вредно”. Онда су књиге почеле да се нижу и песма се нашла међу одабраним делима. Наредна књига је дошла након бомбардовања као одговор на људску паконост, јер како каже, никада му неће бити јасно зашто људи наносе неправду. Тренутно је заокупљен идејом о промоцији последње књиге „Видик са месеца”, која се ускоро очекује.

Признање „Искорак” установљено је 2017. године са циљем афирмације појединаца у златном животном добу који својом активношћу, животним стилем и постигнућима утичу на позитивне промене традиционалне

Традиција дуга скоро четврт века

Фестивал стваралаштва старијих „Златно доба” започет је 2003. и јединствена је манифестација креативности старије генерације. Простекла је из ентузијазма и потребе сениора да створе свој културни простор у коме могу да буду главни актери, глумци, писци, певачи, сликари, играчи – једном речју виђени људи, људи вредни пажње. Уз подршку града Београда, Секретеријата за социјалну заштиту, успео је да одржи континуитет и током 24 године покаже да треће златно животно доба није доба са најмање осмеха, љубави и радости у животу.

Фестивал је до сада репрезентовао креативност више од 6.500 учесника из различитих крајева земље, угостио је ствараоце из Републике Српске, Црне Горе и Македоније. Продуцирао је две позоришне представе и један кратки документарни филм. У оквиру Фестивала организоване су изложбе, ликовне колоније, приредбе, концерти и представе, смотре, улични дефилеи, такмичења певача, школе стваралаштва, песнички матинеи, расписивани су јавни конкурси за поезију, кратку причу, драмске минијатуре, ауторску композицију.

културе старења.

Учесницима конкурса Фестивала „Златно доба” додељена су и признања златни, сребрни и бронзани „Стих”: Марији Шимоњи из Новог Сада, Милосавки Куљић из Бачке Паланке и Гордани Ђурчић из Београда (Вождовац).

Овогодишња манифестација под слоганом „Стварам, дакле нисам сам” отворена је 13. маја, у Старом двору, пред бројним сарадницима, представницима градских институција и члановима клубова за старије. Хор „Смиље”, ансамбл „Савска зора” и певачка група „Биљур” били су део музичког програма.

Марија Симовић-Максимовић

Мешовити хор „Смиље” извео је песму „Маријо славна”

ДАН СЕЋАЊА НА ЖЕНЕ ЖРТВЕ НАСИЉА

Циљ више пријава а мање трагичних исхода

У Београду је, 18. маја, поводом обележавања Националног дана сећања на жене жртве насиља, одржана конференција у организацији Кабинета министарке без портфеља у Влади Републике Србије задужене за област родне равноправности, спречавања насиља над женама и економског и политичког оснаживања жена, Татјане Мацура.

Како је истакла министарка Мацура, овај датум представља опомену друштву да насиље над женама није приватни проблем појединца или породице, већ озбиљан друштвени проблем који захтева континуирану реакцију институција и целе заједнице, а борба против насиља над женама не сме да буде реакција тек након трагедије, већ системски и свакодневни рад на превенцији, подршци и оснаживању жена.

На конференцији је, у оквиру два панела, било речи о институционалној подршци жртвама, примерима добре праксе из

Потребан системски и свакодневни рад на превенцији и оснаживању жена

локалних заједница, сигурних кућа, центара за социјални рад, правосудних органа и полиције, о значају укључивања друштвено одговорних компанија у процесе подршке женама које су преживеле насиље, као и о њиховом економском оснаживању.

Иако статистички подаци говоре да је број жена страдалих у породичном насиљу у Србији у паду, проблем остаје дубоко укоренен, а свако страдање које се деси је превише.

У Србији је током 2025. године забележено најмање 18 фемини-

да и 13 покушаја убистава жена, речено је на конференцији.

– Две трећине жена које су убијене нису страдале од партнера, већ од стране своје деце. Најчешће су то жене старије од 60 година – навела је Мацура, истичући да се о овом облику насиља ретко говори, као и да је родитеље често срамота да пријаве сопствену децу.

Као један од кључних проблема, министарка је истакла изостанак реакције окружења и подсетила да сваки грађанин има обавезу да пријави насиље.

– Насиље не почиње одједном. Претходе му психолошко и економско насиље и то су црвене заставице које морамо да препознамо – нагласила је Татјана Мацура.

Говорећи о значају унапређења законодавног оквира у области заштите од насиља у породици, учесници конференције су истакли важност предстојећих измена закона, којима ће први пут бити препознато да су и деца која присуствују насиљу у породици, такође жртве насиља, чак и када нису директно физички нападнута.

Министарка је нагласила да је потребно поштрити казне и убрзати судске процесе, али да је најважнији рад на превенцији и охрабривање жена да пријављују насиље, те да је циљ да се повећа број пријава, а смањи број трагичних исхода.

Национални дан сећања на жене жртве насиља у нашој земљи се обележава од 2017. године.

Г. О.

Последњег дана априла завршен је дванаести по реду Конкурс за најбољи путопис старијих особа „Драганова награда“ 2026, а већ сутрадан на порталима организатора објављена су имена награђених и посебно похваљених аутора и радова. Жири је и ове године имао тежак задатак, јер је у конкуренцији од 106 престижних дела морао да издвоји петнаест – по три у пет категорија.

Према оцени жирија, Најбоља женска путописна прича је „На скривена вас водим места“ Мирославе Мире Цветковић из Смедерева. Најбоља мушка путописна прича је „Небеса су овде“ Милоја Трнавца из Горњег Милановца (Гојна Гора), а најбољу при-

ОБЈАВЉЕНИ РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА „ДРАГАНОВА НАГРАДА“ 2026

Тежак посао за жири

чу о путовању по Србији написала је Славица Ракчевић из Београда – „Вршачки брег“. У категорији Најбоља прича о путовању у иностранство победник је „Мој пријатељ Џон Далиман“ ауторке Славице Перишкић из Сомбора, док је Најбоља путописна песма „Острошке стијене“ Драгице Драге Грбић из Вишеграда (Република Српска, БиХ).

Списак друго и трећепласираних аутора из свих категорија, као и имена посебно похваљених аутора могу се видети на порталима penzin.rs и amity-yu.org, односно реализатора Конкурса. Такође, биће објављени у штампаној публикацији „Путовање од човека до човека“.

Промоција публикације планирана је за 8. јул ове године, у Народној библиотеци Србије у Београду, када ће бити уручене и награде: прва награда – викенд путовање са драгом особом у Врњачку Бању; друга – вечера са драгом особом у ресторану у свом месту, док је за треће место предвиђен скроман поклон.

Аутори посебно похваљених радова добиће похвалнице, а сви они чији радови буду објављени добиће по осам примерака публикације.

Као и претходних година, на Конкурс су се одазвали аутори из Србије и региона – Македоније, Босне и Херцеговине, Црне Горе,

Фотографија преузета са сајта Пензин

али и из Аустралије и Калифорније. Биљана Бенић из Апатина, дебитанткиња конкурса Драганова награда и чланица Друштва за борбу против рака, увеличала је овогодишњи Конкурс. Њен рад није оцењиван, али је ушао у коначан број пријављених. Биљана Бенић је 2022. године након пет освојених награда на конкурс „Драганова награда“ добила титулу „Мајстор пера“.

Марија Симовић-Максимовић

Реизбор Милене Жарковић

Изборна Скупштина Удружења пензионера града Новог Сада, одржана је, 21. маја ове године, у Великој сали Скупштине града. На седници су разматрани и усвојени Извештај о раду УПГНС у периоду 2022-2026, Извештај о раду Надзорног одбора УПГНС у истом периоду, Извештај о

За председницу УПГНС изабрана је досадашња челница Милене Жарковић

материјално-финансијском пословању Удружења од 2022. до 2025, као и Програм рада УПГНС за период 2026-2030. и План материјално-финансијског пословања у периоду 2026-2029. година. Изабрани су председник, потпредседник и секретар Удружења, те чланови Управног и Надзорног одбора.

Скупштини су као гости присуствовали градоначелник града Новог Сада, Жарко Мићин, Председник Савеза пензионера Војводине, Милан Ненадић са сарадницима, чланица градског Већа за социјалну заштиту, бригу о породици и деци и здравство, Соња Радаковић, секретар Црвеног крста Новог Сада, др Драган Лазић, и Властимир Гоцић, председник братског Удружења пензионера града Ниша.

Обраћање градоначелника Жарка Мићина

Градоначелник Жарко Мићин у обраћању је истакао да су пензионери својим радом и посвећеношћу изградиле Нови Сад и дали немерљив допринос развоју његове индустрије, образовања, здравства, културе и информисања.

– Ви сте генерације које су градиле Нови Сад, од школа, вртића и мостова, до болница, факултета и спортских центара. Данас је наша обавеза да заједно са вама наставимо да га развијамо и унапређујемо услове живота свих суграђана. Град Нови Сад континуирано улаже у побољшање положаја старијих суграђана. Од 2012. уложено је више од 147 милиона динара у обнову клубова и објеката намењених пензионерима, док је у буџету за 2026. издвојено 268 милиона за услуге Геронтолошког центра. Пензионерима са ниским при-

мањима омогућено је да мање плаћају комуналије, да користе услуге одласка у бање, да плаћају јефтинији градски превоз, а обезбеђујемо и многе друге бенефите – рекао је Мићин поручивши пензионерима да ће Нови Сад бити град где ће и њихови унуци моћи да остваре своје планове и снове.

Чланове Скупштине поздравио је и Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, исказавши задовољство што присуствује Скупштини једног од најбоље организованих удружења пензионера у Србији. Ненадић је рекао да су у Војводини одржане изборне конференције и да се на њима чуло велико задовољство пензионера како се у последње четири године усклађују пензије са растом животног стандарда. Као члан Управног одбора РФ ПИО,

одговорио је и на неколико питања присутних.

Присутне је поздравио и председник Удружења града Ниша, Властимир Гоцић, истичући да је то дан када се даје поверење најбољима који ће водити УПГНС у наредне четири године.

На изборној Скупштини за председника УПГНС поново је изабрана Милене Жарковић, за потпредседнике Нада Голић и Милутин Браца Вукас, а за секретара Срето Качар. Изабран је нови Управни одбор од 17 чланова и Надзорни одбор од седам чланова, на челу са председником Иваном Стојановим.

Милене Жарковић је захвалила на поверењу и поновном избору.

– Ми изабрани преузимамо велику одговорност и обавезу да ваше поверење оправдамо и унапредимо рад и деловање Удружења пензионера града Новог Сада. Такође морамо оправдати поверење и бригу града Новог Сада, на челу са градоначелником Жарком Мићином. Погодности које град омогућава су одлазак 400 корисника пензија у бање сваке године, бенефицирани јавни градски превоз, улагање у домове пензионера, једнократна новчана помоћ пензионерима са малим примањима – подсетила је Жарковић и истакала да ће се руководство УПГНС у раду придржавати закона и стриктно примењивати акта Удружења.

Д. Ивановић

УПГНС: бање, пакети солидарне помоћи РФ ПИО

Последњег дана априла у Удружењу пензионера града Новог Сада одржан је састанак са председницима месних организација пензионера УПГНС. На састанку је, између осталог, речено да је, када се ради о упућивању пензионера на рехабилитацију у бање о трошку Фонда ПИО за 2026, примљено укупно 1.699 захтева, и да прва група корисника иде у бању Кањижа, затим у Русанду – Меленци итд.

Председница УПГНС Милене Жарковић је информисала присутне да град Нови Сад и ове године шаље око 300 пензионера у бање на бесплатан опоравак, те да ће Комисија за бање Удружења примати захтеве корисника пензија од 25. до 29. маја.

За пакете солидарне помоћи у 2026, у складу са Правилником о друштвеном стандарду корисника пензије РФ ПИО,

примљено је укупно 3.200 захтева, а 2.667 пензионера је преузело пакет. Жарковић је замолила председнике МОП да доставе Комисији за солидарну помоћ УПГНС списак пензионера који су предали захтев, испуњавали услов а нису добили пакет. Списак ће бити достављен Савезу пензионера Србије са захтевом да се обезбеде додатни пакети за те кориснике.

Д. И.

САЈАМ СЕОСКИХ ИНОВАЦИЈА, МЛАДА МАНИФЕСТАЦИЈА СА ИЗГЛЕДИМА ДА ПРЕРАСТЕ У ТРАДИЦИЈУ

За све је крив сач

Манифестација посвећена промоцији нових решења, подстицању локалне привреде и унапређењу технолошких достигнућа са посебним фокусом на руралне средине, одржана је, други пут заредом, 10. маја, у Мрчајевцима. Сајам иновација тога краја организовао је Центар за неговање традиције Чачак, под покровитељством локалне самоуправе. Манифестација је окупила велики број посетилаца и излагача, привреду и ствараоце из целе Србије, који су представили савремене и иновативне машине, као и разноврсне изузме осмишљене да унапреде и олакшају свакодневни живот на селу.

Организатори истичу да су ове године на конкурс највише пристигле иновације које се тичу аграрних решења, односно лакше обраде земље, али и друге занимљивости попут иновативног великог скупљача шљива или помагала за унапређење гастрономске понуде по којима је овај крај познат – лонца у који се може спаковати хиљаду сарми, те високозахватног сача за печење меса.

Била је ово и прилика да локални произвођачи представе своје идеје и решења, да се умреже са другим предузетницима и потенцијалним инвеститорима, али и још једна пригода да се пружи подршка локалним удружењима жена, зарад њиховог оснаживања, па су и овај пут главни део програма заузеле домаћице изненадивши све својом богатом и укуском понудом.

Позив на Сајам сеоских иновација

– Дан је био леп и сунчан, за разлику од претходних, па су нам се све „коцкице“ поклопиле да се окупимо и овде, да још једном покажемо шта све умемо и колико све што спремимо може да буде укусно и разноврсно. Жене су излагале рукотворине, домаће производе, нешто зимнице што је остало а употребљиво је, али и нешто нових пролећних производа. Кувао се гулаш од моравке, бунгур – старинско јело наших краљева данас заборављено, сарме, свадбарски купус, користили смо разне сачеве, старинске и новије, прохром-

Ученици Машинско-саобраћајне школе из Чачка представили су робота

ске – испричала нам је Мирослава Мира Миновић, председница тамошњег Удружења жена „Катржанке“.

Она је истакла да су поносни што је сајам успео и ове године, а то је било и очигледно јер је окупио велики број посетилаца не само из Моравичког, већ и из Рашког, Расинског и Колубарског округа.

– Према неким проценама, било је око пет стотина људи. Сви учесници су остали утисак на свој начин, а могу да пренесем да је најјачи утисак оставила иновација намењена за наводњавање која ради помоћу соларне светлости. То је нешто што је економично, практично и потребно сваком домаћинству које се бави пољопривредом, а таквих нас је овде пуно – објаснила је Мира Миновић.

Приказ српске славе припремио је КЦ „Самаила“

„Сајам сеоских иновација – у сусрет пролећу“ је млада манифестација која је, судећи по заинтересованости свих учесника, на добром путу да прерасте у традицију.

Јело се, играло и певало

Овогодишњу манифестацију „Сајам сеоских иновација“ је употпунио и богат културно-уметнички програм. Наступали су млади фрулаши, бројна културно-уметничка друштва и рецитатори. Посебну пажњу изазвао је приказ српске славе који је припремио Културни центар „Самаила“.

– Део програма су попунили учесници Мрчајевачких песничких сусрета, затим фолклорне игре и песме нашег краја, у којима је учествовало више од 150 деце, затим наши локални песници аматери и, на крају, наступ Раше Павловића који је са нашим локалним певачем Иваном Пулићем одржао концерт на летњој позорници у Мрчајевцима. Овом приликом желим да захвалим и пензионерима из Аранђеловца, који су дошли да подрже манифестацију. Ми смо их угостили и подробно упознали са Мрчајевцима и околином, и започели један леп и пријатељски однос – закључила је Мира Миновић.

Први пут је организована прошле године, а до идеје се дошло тако што је пре неколико година овде направљен највећи лонац у којем се припремају купус и сарма, и у који може да стане 500 сарми, па је из тог разлога уписан и у Гинисову књигу рекорда.

Марија Симовић-Максимовић

Гостопримница „Креативне Куршумлије”

Бањски туризам је једна од темељних грана развоја општине Куршумлија, који је последњих година у великом успону. Три бање: Пролом, Куршумлијска и Луковска, чине јединствено благо природног лековитог резервата, што овај топлички регион сврстава у водеће центре бањског туризма у Србији.

Поред изузетне лековитости свих бањских вода, од којих се истиче Луковска Бања са више здравствених компоненти, љубазност бањског особља и њихова предисретљивост значајно су допринели да се за ову бању подно Копаника чује и изван граница Србије. Да се госту боравак у њиховој бањи учини што пријатнији, допринела је и сарадња менаџмента бање са Удружењем „Креативна Куршумлија” из Куршумлије, које је на отварању овогоди-

шње бањске сезоне прве госте дочекало интерактивном изложбом, неком врстом необичне уметничко-занатске гостопримнице топличког краја. Била је то прилика да се гости Луковске Бање боље упознају не само са прелепим окружењем Лукова, него и са прошлошћу и културним идентитетом куршумлијског краја и једног дела Топлице, који је српској култури и традицији подарио богато наслеђе вредно чувања.

– Наше удружење постоји од 2020. године и његов рад је базиран на очувању српске традиције, културе и обичаја овог дела Топлице. Имамо чланове различитих афинитета према народном, рукотворном, занатском и уметничком стваралаштву. Неки су у радном односу, други без посла, трећи у пензији. Имамо и признате уметнике, али оно што нас окупља

Део изложбе „Креативне Куршумлије”

у ово удружење је заједништво и слога која нас чини срећним, а нарочито када овде у Луковској Бањи имамо прилику да гостима покажемо своје радове и будемо им на услузи као нека врста гостопримнице – наводи координатор и секретар Удружења, Марина Шекарић.

С друге стране, према речима Биљане Гашић из Луковске Бање, до ове сарадње са „Креативном Куршумлијом” је дошло из обостране жеље да гостима кроз такве изложбене поставке, на којима и сами могу да се активно укључе у неке произ-

водне сегменте, попуне непознанице у видцима топличке културе, идентитета и богатог наслеђа, чиме се сви у Луковској Бањи поносе.

У духу те добре сарадње, као и добре сарадње „Креативне Куршумлије” са општином Куршумлија која је за ову годину подржала програм рада овог удружења, почетком јула у Луковској Бањи биће организовани „Дани биљобера”, где ће у великом програму, с посебним изненађењем за госте, сви лепо уживати.

Миле Јаснић

11. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ СТРИПА И ФАНТАСТИКЕ ИСПУНИО ОЧЕКИВАЊА

Сомбор угостио Загора и нинџа корњаче

Од 11. до 17. маја Сомбор је био домаћин једне од најзанимљивијих манифестација у овом граду и место окупљања љубитеља стрипа, илустрације, фантастике и добре атмосфере. Током тих дана публика је могла да присуствује многим изложбама, дружењима са ауторима, радионицама цртања, разговорима и трибинама о стрипу, као и да пропрати промоције нових издања.

Велики број посетилаца били су садашњи пензионери, којима је у младости стрип био омиљено штиво и разбрига између домаћих задатака и наставе у школи. На радост креатора ове забавне девете уметности, било је и омладине заинтересоване за радионице цртања и продајне експонате савремених аутора, посебно оних изашлих из пера јапанских манга цртача.

И док смо ми старили, стрип јунаци су остали вечито млади, јер им је основна

Одлично посећена изложба цртежа

мисија била борба против зла и неправде, те су на неки начин стрипови били и забавно и едукативно штиво. Зато влада мишљење да читаоци стрипа заправо никада не старе, као и њихови јунаци. А од јунака, најзаступљенији су били Астерикс, Загор, Дилан Дог, Алан Форд, као и они Марвелови које прате и млађи нараштаји, док су мачкољупци на тезгама прелиставали сцене из живота најлењег мачка на свету Гарфилда.

Главни гости овогодишњег фестивала били су аутори из земаља у окружењу без којих стрип, какав данас познајемо, не би био исти. Једно од најпознатијих имена девете уметности код нас је Бранислав Керац, творац култних серијала као што су Cat Clow и Кобра, а на позив организатора одазвали су се и кључни људи савременог италијанског стрипа Морено Буратини и Марсело Магиантини.

Општи утисак је да се млади све више интересују за стрип што значи да има наде за ову уметност. У седам фестивалских дана сазнали смо много нових информација, пратили добро организоване трибине, учили од најбољих учитеља како нацртати стрип јунака, купили понеко издање и посетили изложбу цртежа и илустрација под називом „Најбоље од Балканске смотре”. И било је најбоље.

И. Огњанов

СЕДАМДЕСЕТ ОСАМ ГОДИНА НАРОДНОГ МУЗЕЈА У ЛЕСКОВЦУ

Витрине пребогате историјом

Лесковачки Народни музеј је, 7. маја 2026. године, обележио 78 година постојања и успешних активности. Формиран је давне 1948. на иницијативу неколико тадашњих ентузијаста, просветних радника историчара.

Седамдесет осму годишњицу Народни музеј бележи у години када је град Лесковац проглашен за „Српску престоницу културе 2026. године“. Тим поводом у изложбеном холу музеја одржана је свечана седница којој је присуствовао велики број гостију из локалне самоуправе Лесковца и организација сарадника ове угледне институције културе. Седници је председавао професор др Иван Бецић, историчар, а са успесима и плановима будућих активности госте је упознао Небојша Димитријевић, директор Народного музеја.

Овај музеј је више пута проглашаван за најбољи у Србији, а по оствареним резултатима и на подручју Западног Балкана, захва-

Изложба скулпторских радова Слободана Поповића Попа

љујући стручности и ентузијазму запослених, и доскорашњем директору, професору Верољубу Трајковићу.

– У протеклих скоро осам деценија наш музеј је остварио посебне резултате у свим

областима, нарочито у археологији истраживањем на локалитетима Хисар и Царичин град (Justiniana Prima) у Лебану. Велики број научних публикација је у библиотеци музеја, а витрине су нам богате и препуне важним предметима, почев од Винчанске културе, Старог Рима и Византије, као и из српске средњовековне историје. Велики део изложбеног простора обухвата и предмете из наше савремене националне историје – прича професор Верољуб Трајковић, носилац бројних националних признања за вишегодишњи рад у лесковачком музеју.

Одмах након свечане седнице, у Галерији Народного музеја отворена је јединствена изложба вајарских радова Слободана Поповића Попа, угледног лесковачког академског вајара. Изложбу је са пуно ангажовања приредила кустос Радмила Ранковић, која је и отворила поставку у присуству бројних посетилаца из Лесковца и других општина Јабланичког округа.

Т. Стевановић

ОБИЧАЈИ СТАРОГ ВРАЊА У ДОКУМЕНТАРЦУ

Награђене Ђурђевданске мантафе

На Међународном фестивалу документарног филма „Златна буква“, који је крајем априла одржан у Великој Плани, прву награду за телевизијски приступ освојило је остварење „Жудња (Ђурђевданске мантафе)“, сниматеља дописништва РТС-а у Врању, Слађана Стојановића Френкија.

Документарни филм у продукцији дописништва РТС-а фокусира се на готово заборављени народни обичај из старог Врања. Реч је о аутентичном ђурђевданском ритуалу, познатом као „мантафе“, током којег су се девојке окупљале и уз специфичне стихове изговарале своје жеље усмерене ка будућности. Обичај изговарања „мантафа“, у којима је Слађан Стојановић Френки нашао инспирацију за филмско истраживање, се данас изгубио, а трагови о овом старовременском обичају остали су дубоко урезани у делима знаменитог српског књижевника Бориса Станковића.

Слађан Стојановић је дипломирани менаџер масовних медија и награђивани филмски аутор у земљи и иностранству. Негује специфични приступ документарне

Слађан Стојановић Френки
фото: илустрација inpress.rs

форме којим успева да отргне од заборава драгоцене делове нематеријалног културног наслеђа. Дела овог аутора такође су велики допринос локалној и српској култури, а последњи награђени филм представља својеврсни музичко-поетски хепенинг којим је на својствен начин успео да документује етнографски запис о мантафама. Аутор је и редитељ неколико десетина документарних филмова и оснивач Међународног фестивала документарног филма „Документ“ који се у Врању одржава од 2006. године.

На традиционалном фестивалу у Великој Плани у конкуренцији су била 302 документарна филма из Србије и иностранства, а овогодишње издање фестивала је било 21. по реду.

В. Пешић

„НОЋ МУЗЕЈА“ ПРВИ ПУТ У СВРЉИГУ

Приче о прошлости

Сврљиг је од ове године постао део манифестације „Ноћ музеја“, једног од најзначајнијих културних догађаја који деценијама окупља љубитеље историје, уметности и традиције широм Европе. Организатор догађаја била је Туристичка организација општине Сврљиг, а место Визиторски центар у Нишевцу.

Те ноћи су посетиоци, којих је био велики број, имали прилику да погледају археолошку музејску поставку, збирку предмета античке и средњовековне прошлости, те да се упознају са богатим културно-историјским наслеђем сврљишког краја.

Циљ манифестације, према речима Нине Гаврић, директорке ТО општине Сврљиг, је представљање културног блага Сврљига на савремен начин, како мештанима тако и гостима из других градова. Кроз приче о прошлости још једном је приказано колико је важно чувати традицију, културу и историју за будуће генерације.

У Туристичкој организацији сматрају да је право време да „Ноћ музеја“ постане нова културна традиција те општине.

Иначе, ова манифестација настала је 1997. године у Берлину под називом „Дуга ноћ музеја“ и брзо се проширила и на остале европске земље. У Србији је прва „Ноћ музеја“ одржана 19. маја 2007. године.

С. Ђорђевић

Велики број посетилаца у Визиторском центру

Ветерани певали, свирали и коло водили

Неке генерације једноставно не старе, нарочито оне рођене педесетих и шездесетих година прошлог века. То доказују својим свакодневним деловањем кроз рад и након радног века, као и ангажовањем у разним друштвима, организацијама и удружењима.

Очигледан пример могли смо видети на прослави пет деценија од оснивања Академског културно-уметничког друштва „Иво Лола Рибар“ из Суботице, чији су иницијатори били тадашњи професори Економског факултета Радмило Тодосијевић и Ненад Вуњак. У оквиру АКУД-а деловало је неколико секција: фолклорна, музичка, драмска, литерарна и ликовна. Интересовање за упис у секције је расло из године у годину па су се овом културно-уметничком друштву прикључили и студенти са Грађевинског факултета и Високе техничке школе.

У години јубилеја, средином маја је организован свечани

Грађевинци и економисти у сплету игара

програм којем су присуствовали чланови са највише „стажа“ у овом друштву, и који су се са сетом присећали лепих наступа и путовања. Многи су се током низа година афирмисали као познати песници, уметници, глумци и играчи, па су на подијуму имали прилику да искажу своја умећа: као вокални солисти, плесачи, песници и забављачи.

Сада, као пензионери, сијали су истом енергијом и забављали се пуних седам сати, а на кореографијама и плесним корацима, и посебно на елану који их није напуштао, могли су да им позавиде и унуци.

Када је друштво основано, тадашњи студенти су живели у једној држави, па су на прослави фолклораши као по инерцији изводили игре из бивших репу-

Финансијски инспектор у пензији још активан за гитаром

блика и покрајина, присећајући се како су се осамдесетих година у Француској представили шумадијским, црногорским, мађарским, далматинским, личким, словеначким, банатским и албанским фолкорним кореографијама.

Ветеране овог друштва ентузијазам и даље не напушта, па ће наредних годину дана припремати материјал за монографију чија се промоција очекује у мају 2027, за када је најављен још већи број учесника програма и гостиију из разних крајева бивше „Југе“.

Иванка Огњанов

ЂУРЂЕВДАНСКИ УРАНАК У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

Традиција која се не прекида

У раним јутарњим часовима, 6. маја, становници насеља Јалија у Сремској Митровици, у пратњи трубача, започели су обележавање благодана традиционалним купањем у Сави. Едерлези, који се поклапа са Светим Ђорђем, симболизује долазак пролећа, обнову и нови почетак, а сматра се једним од важнијих празника за ромску заједницу. С буђењем пролећа точак старих ромских черги је обично полазио на путовање тражећи нову оазу у којој ће пронаћи живот и слободу. Према веровању, јутарње купање у реци има заштитну улогу, доноси здравље, срећу и штити од негативних утицаја у наредном периоду.

Окупљање је почело у насељу, одакле су се грађани упутили ка градској плажи, а нај-

Јутарње купање у реци, према веровању, доноси здравље и срећу

храбрији су и ове године ушли у хладну реку верујући у снагу култног старог обичаја. Славље је настављено и након обреда у реци, уз традиционално кићење домова цвећем и зеленим гранчицама, док централни догађај празника представља јагње које се пече као

чин захвалности природи и Богу. Чак и најсиромашније породице се труде да штеде новац током читаве године како би за Едерлези обавезно имали јагње на својој трпези.

Иако су верски различити, на Балкану су се Ђурђевдан и Едерлези стопили у јединствени народни обичај који означава заједништво и важан друштвени догађај који окупља породице, пријатеље и комшије. За мештани Јалије овај дан није само скуп обичаја и ритуала, већ део идентитета и начин да се сачува традиција и пренесе на млађе генерације. Веселе је у ромским домаћинствима настављено до дубоко у ноћ, уз музику и песму, славећи дан када се „точак поново покреће“.

Емина Ђирић

КОЛИКО НАМ ЈЕ ЗАИСТА ВОДЕ ДНЕВНО ПОТРЕБНО

Хидратација по рецепту

Док се свет још опорављао од рата, амерички нутриционисти забринути за јавно здравље донели су препоруку 1945. године да одрасла особа треба да уноси 2,5 литра воде дневно, уз напомену да највећи удео има храна коју једемо. Воће и поврће које се свакодневно налази на нашем јеловнику понајвише се састоји од воде, а експерти су израчунали и тачне проценте: краставац 97, тиквице 90, паприка 92, јабука 87 процената воде. Међутим, у журби да се препорука што брже пренесе нацији, медији су изоставили ову битну напомену, а савремени нутриционисти се слажу да је управо тај превид утицао на рођење фразе о „осам чаша воде дневно за одрасле“, која се успешно преноси са генерације на генерацију. Недуго затим, индустрија флаширане воде започиње своју експанзију генијалним маркетиншким триком: вода из чесме проглашена је опасном и прљавом, док је та иста вода упакована у пластичну флашицу са планинским пејзажима постала симбол здравља и бриге о себи. Брига о испијеној количини воде и флашица као незаобилазни модни додаток постали су тренд у Сједињеним Државама већ педесетих година прошлог века, да би се касније проширили на целу планету.

Први велики скандал избио је 2004. године у Великој Британији када су новинари открили да је Кока-Кола продавала прерађену воду са чесме, идентичну воду коју су становници југоисточног Лондона добијали из водовода. Британска штампа је производ назвала „лажном изворском водом“, а компанија је била принуђена да повуче производ са британског тржишта. Сличан скандал уследио је у САД већ 2007. године када је компанија Пепси под притиском јавности признала да продаје обичну воду са чесме са етикетом на којој су нацртане планине и извори и да на тај начин доводи потрошаче у заблуду. Услед јавне осуде којој је компанија била изложена, челници су пристали да промене етикету и да на новој нагласе да је вода пореклом из јавног извора. Куриозитет је да након скандала који је потресао читаву земљу продаја ове воде ипак није опала, јер су људи већ били убеђени да флаша сама по себи значи квалитет и чистоћу, без обзира на то шта се заправо налази унутра.

Међутим, највећа превара није превара са извором, већ о самој потреби, о томе колико тело заиста тражи и шта му се дешава када му дамо превише. Када унесемо превише воде, тело реагује на начин супротан од оног који очекујемо, уместо да

Фото: Pixabay

нас освежи, почиње да нас троши. Бубрези, неуморни филтери који обрађују 800 до 1.000 милилитара течности на сат, имају свој капацитет и када га премашимо вишак воде остаје у крвотоку. Ово стање које се назива хипонатремија доводи до нарушавања равнотеже натријума у организму, а симптоми су скоро приметни; углавном се јавља главобоља и мучнина, али стање може постати озбиљније ако симптоми прерасту у конвулзије и исцрпљеност. Теорија о 2,5 литра воде дневно дуго је важила и у војним камповима, па је код регрута често долазило до колапса, а крајем деведесетих година у америчким камповима забележено је неколико смрти услед превише попијене воде. Војни лекар Томас Гариган након смрти свог војника објавио је опсежну студију којом је показао да симптоми дехидратације и тровања водом могу бити идентични и да правило о великом уносу воде дневно може бити кобно.

– Веровало се да више увек значи боље, али тело не зна за више или мање, оно зна само за равнотежу – закључио је доктор Гариган, те је војска убрзо одустала од овог правила.

С друге стране, ту је пластична амбалажа која није нимало безазлена како се деценијама сматрало. Упркос огромном новцу који компаније које продају воду улажу у маркетинг, све чешће се у медијима могу сазнати резултати истраживања који показују да је пластична амбалажа својеврсни хемијски реактор који ради на нашу ште-

ту. У флашираној води идентификоване су загађене честице, хемијски остаци и бактерије, а највише ситне честице пластике које сваки гутљајем уносимо у свој организам. Истраживачи са Универзитета Колумбија објавили су 2024. године резултате своје студије у којој су показали да сваки литар флаширане воде садржи између 110.000 и 370.000 ситних честица микро и нанопластике, а наше тело не поседује механизме да их обради и избаци. Имајући у виду ову чињеницу, као и то да је вода из водовода у већини земаља строго регулисана законима и свакодневним испитивањем квалитета, научници су закључили да је обична вода са чесме често безбеднија и поузданија по здравље људи.

Данас просечан становник планете троши више на воду у флаши него на гориво за аутомобил, док та вода путује стотинама километара у пластичној амбалажи да би заменила ону која тече из славине у кухињи. Парадокс је да је вода која носи етикету са еколошким мотивима и нетакнутим природним изворима неретко скупља и прљавија од оне из кухиње, и носи лажно обећање да ће нас учинити здравијим само зато што смо је платили. Док су наши преци живели без маркетиншких кампања које нас убеђују да је живот без њиховог производа немогућ, ми постајемо прва генерација која плаћа оно што је одувек било бесплатно и то у амбалажи која ће надживети наше унуке.

Емина Ћирић

Велика Британија: Закон о пензијским шемама

Закон о пензијским системима (шемама) званично је ступио на снагу у Великој Британији 29. априла ове године, али ће се имплементирати постепено у периоду до 2030. године, уз смернице и прописе који тек треба да уследе. Циљ Закона је потенцијално повећање пензијских фондова до 29.000 фунти, смањењем трошкова, побољшањем инвестиционих резултата и консолидацијом мањих фондова, што ће утицати на више од 22 милиона радника.

Кључне карактеристике новог закона су консолидација малих неактивних пензијских фондова; затим оквир вредности за новац: пензијски системи морају показати да нуде вредност за новац, омогућавајући поређење трошкова, накнада и инвестиционих резултата; стварање великих „мегафондова“ са дефинисаним доприносом за више послодаваца, вредних најмање 25 милијарди фунти, како би се побољшали инвестициони резултати и смањили трошкови, те померање инвестиција – подстицање већих улагања у британска предузећа и инфраструктуру.

Француска: нове мере од септембра

Измене пензијске реформе из 2023. и нове мере за реформу пензија у Француској ће почети да се примењују у септембру 2026. године.

Једна од најинтересантнијих мера је смањење старосне границе потребне за пензионисање за оне рођене 1964. године и касније. За рођене 1964. до сада је услов за пензионисање био 63 године живота, а након измена биће 62 године и девет месеци. Граница се снижава за по три месеца све до 1969. годишта: људи рођени 1969. и касније моћи ће у пензију као и до сада – са 64 године живота.

Реформа коригује и број година које се користе за обрачун пензија женама са децом. Пензијски обрачун се заснивао на просечној годишњој плати за 25 најбољих година каријере, а од сада ће се узимати у обзир 24 најбоље године за мајке једног детета, односно 23 најбоље године стажа за жене које имају двоје или више деце.

Немачка: веће пензије од 1. јула

Пензије у Немачкој ће од 1. јула ове године бити увећане за 4,24 процента, објавило је Савезно министарство рада и социјалних питања на основу доступних података о развоју плата за 2025. годину од Савезног завода за статистику и Немачког пензијског осигурања.

Према новоусвојеном пензијском пакету, ниво пензија ће бити стабилан на 48 процената просечне плате до 2031. године. Немачко пензијско осигурање објашњава да ниво пензије представља однос између стандардизоване пензије (тј. 45 година уплаћивања доприноса на основу просечног прихода) и просечног прихода запосленог. То не значи, како се наводи, да пензионери примају 48 процената своје последње плате као пензију.

Италија: померање старосне границе

Најновије прогнозе, засноване на Закону о буџету за 2026. годину, потврђују повећање старосне границе у Италији за редовну старосну пензију, уз 20 година плаћених доприноса.

Од 1. јануара 2027. потребан услов за старосну пензију ће се повећати на 67 година и један месец, а од 1. јануара 2028. на 67 година и три месеца. Ово повећање услова за пензионисање прилагођено је дужини очекиваног животног века. Минимални захтев од 20 година уплаћених доприноса остаје непромењен. Изузеци су запослени који обављају посебно напорне и захтевне послове и радници у ноћној смени, који неће бити подвргнути прилагођавањима током двогодишњег периода 2027-2028.

До краја 2026. услови остају непромењени: 67 година живота и најмање 20 година плаћених доприноса.

Просечна пензија у Италији износи измеђи 1.280 и 1.300 евра месечно, али 53,5 одсто пензија је мање од 750 евра.

Финска: код приватног лекара по ценама у јавном здравству

У Финској је Влада 24. априла изложила планове за проширење и продужење експеримента о слободи избора здравствене заштите за особе старије од 65 година. У експерименту слободе избора који је почео прошле јесени, људи старији од 65 година могли су да посету приватног лекара опште праксе по цени накнаде за клијента јавног здравственог осигурања. Убудуће особе старије од 65 година имаће приступ и приватним терминима физиотерапије четири пута годишње, а посета ће коштати око 20 евра.

Поред тога, прошириће се и опсег услуга: листа тестова у оквиру испитивања ће укључивати рендгенске снимке и лабораторијске тестове за испитивање анемије, нутритивних недостатака и неколико различитих болести. Старији од 65 моћи ће да посету приватног лекара опште праксе шест пута годишње по цени накнаде за јавни здравствени центар. До сада су посете биле ограничене на три пута.

Експеримент је, како се наводи, коришћен у свим приходним групама пензионера и осмишљен је да буде равноправан и недискриминаторски.

М. Јовановић

СА РЕДОВНЕ ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ ПЕНЗИОНЕРА ГОП ПИРОТ

Радили добро, радиће још боље

Крајем марта Градска организација пензионера Пирот одржала је редовну седницу Скупштине. Скупу одржаном у просторијама Народне библиотеке присуствовало је 39 чланова Градске организације. Извештај о једногодишњем раду поднео је председник ГОП Пирот, Јован Николић, који је истакао да је у протеклом периоду организација била веома активна и у потпуности успешно решила све задатке зацртане годишњим планом. Навео је да су пензионерке и пензионери ове организације масовно учествовали у акцијама ЕКО патрола, као и у пошумљавању голети на оближњим брдима, уз стручну помоћ надлежних предузећа „Србија шуме“ из Пирота.

У 2025. години у року су испуњене предвиђене активности, пре свега излети, једнодневни и вишедневни. Група пензионера

Председник ГОП Пирот, Јован Николић

ГО Пирот, заједно са пријатељима из Удружења пензионера града Пирота, боравила је четири дана на Охриду и упознала се са знаменитостима, а на повратку су посетили Скопље и обишли многе објекте културе. Такође су током године обишли и више градова Србије, те манастир Светог Димитрија код Димитровграда, познат као Манастирче.

Јован Николић је известио и да је седенћа одржана у јуну прошле године у селу Покревеник код Пирота, пре свега због богатог и разноврсног програма који су пензионери припремили за мештани овог села, али и због великог броја присутних Покревеничана том за њих значајном догађају. Иначе седенће су биле и у галеријама и доста

су посећене због веома различитих садржаја.

Градска организација пензионера Пирот се може похвалити и активностима на спортско-рекреативном плану, а нарочити допринос у припреми и организацији спортских активности дао је Зоран Цолић, члан Извршног одбора ГОП. У минулој години остварена је и добра сарадња са удружењима пензионера из Димитровграда, Беле Паланке и Ниша.

На Скупштини је презентован и обиман план и програм организације за 2026. годину, а изабран је, једногласно, и нови председник Надзорног одбора, Мирослав Јовановић, уместо досадашње председнице Олгице Петровић. Она је на седници поднела Финансијски извештај за 2025. годину који је такође једногласно прихваћен.

Стево Панакијевски

НОВИ ПРЕДСЕДНИК ЛЕСКОВАЧКОГ УДРУЖЕЊА ПЕНЗИОНЕРА

Професор Марјановић до наредних избора

Уочи првомјаских празника, у лесковачком Дому пензионера, представници 108 месних одбора пензионера из 144 насељена места и месних заједница са подручја града Лесковца, одржали су Скупштину Удружења пензионера града Лесковца на којој су, између осталог, изабрали и новог председника.

Током редовне годишње Скупштине Удружења пензионера разматрана су и друга питања: Извештај о раду организације у протеклој години, као и о раду изненада преминулог председника Драгана Динића, те предлози активности за наредни период. Минутом ћутања и пригодним речима председавајућег делегата Скупштине подсетили су се посебних залагања преминулог Динића на очувању и напретку Удружења.

Лесковачко удружење је најстарије удружење пензионера Србије, формирано 16.

Александар Марјановић, председавајући Удружења пензионера Лесковца

ногембра 1945. године. Оно је и једно од највећих удружења пензионера у нашој земљи, и са својих 18.600 евидентираних чланова по бројности је одмах иза Новог Сада. О свему томе биће речи на промоцији монографије Удружења, 15. октобра ове године, под називом „Осамдесет година Удружења пензионера Србије у Лесковцу“.

Новопредложени председавајући Удружења до наредних избора је професор у пензији Александар Марјановић из Губеревца, који је једногласно изабран на то место. Секретар Удружења је дипломирани правник Душан Младеновић, а састав Извршног одбора остаје непромењен до следеће годишње Скупштине, која ће бити одржана у марту 2027. године.

– Наше удружење је ове године пензионерима који су остварили одређени нижи финансијски цензус поделило око три хиљаде пакета са основним животним

Са седнице Скупштине Удружења

намирницама и средствима за хигијену, финансираних средствима Републичког фонда ПИО. Исти број ваучера, у вредности од око три хиљаде динара, поделили смо пензионерима са најнижим месечним примањима, иначе нашим дугогодишњим члановима – истакао је Александар Марјановић, нови председник Удружења пензионера града Лесковца.

Т. Стевановић

Миладин Ракић нови председник

Удружење пензионера Уба средином априла одржало је редовну Скупштину на којој је изабран нови председник, Извршни и Надзорни одбор, и попуњено чланство у највишем органу Удружења. За председника је изабран Миладин Ракић, који је био од велике помоћи досадашњем челнику Тихомиру Цонићу. Од више од 4.000 пензионера, колико живи у овој општини, чланску карту поседује 285 пензионера.

Једна од новина у раду убског удружења је да се организацији излета приступило на нов начин и настоји се да пензионери не одлазе на далеке дестинације.

– За одлазак на излете избегавано је да се организују путовања. Тежимо да излети не буду превише захтевни, да се што мање времена проведе у аутобусу како бисмо имали довољно времена да прошетамо и упознамо знаменитости. Гледамо да пут не буде дужи од 220 километара и да вожња траје до два и по сата. Дуже седење и далек пут неповољно утичу на излетнике од којих већина има неки здравствени проблем. У фебру-

Са једног од излета убских пензионера

ару смо посетили Сланинијаду у Качареву, боравили на Дивчибарама и спремамо се да обиђемо знаменитости Горњег Милановца – каже нови председник и додаје да је успостављена плодна сарадња са удружењима из Вршца, Сремских Карловаца, Деспотовца и Ваљева.

Поред путовања и дружења, велика пажња у Удружењу поклања се збрињавању социјално угрожених пензионера. Ове године о трошку Фонда ПИО, од 188 пријављених, бесплатно ће у бањама боравити 37 пензионера и троје пратилаца. Завршена је дистрибуција хума-

нитарних пакета преко Савеза пензионера Србије, такође из средстава Фонда ПИО. Од 641 пријављеног, подељено је 600 комплета пакета.

Од престанка дистрибуције угља из колубарских угљенокопа, пре три године, нису у ситуацији да финансирају активности на збрињавању социјално угрожених чланова пошто је од сваке испоруке угља издвајан проценат и новац се сливао у касу Удружења. Миладин Ракић напомиње да се пословање одвија уз строго поштовање законских форми и да све иде преко рачуна. У току године

намеравају да покрену Фонд солидарности и планирају посету комшијама из Обреновца, који имају велико искуство у пружању финансијске помоћи својим члановима.

Нови председник је по струци правник и каже да, колико му могућности дозвољавају, помаже пензионерима у пружању правних савета по питању доживотног издржавања, односа деце према родитељима, око усклађивања пензија, питању наследства...

Удружење добро сарађује са локалном самоуправом која им обезбеђује превоз за излете и помаже у радовима око реновирања просторија. У сувлашштву Удружења су две канцеларије које користи за свакодневне активности, преостали простор се издаје приватном угоститељу. Сваког четвртка се у локалу, уз музику и пиће, окупљају и друже. Прошле године били су домаћини регионалне спортске манифестације Колубарског округа, а спремају се за наредну регионалну Олимпијаду која треба да се одржи 12. јула у Осечини.

Милан Ашковић

ПЕНЗИОНЕРИ ГРАЧАНИЦЕ ПОКЛОНИЦИ ХИЛАНДАРА

Испунили себи жељу

Тридесетак чланова Удружења пензионера Грачанице, непосредно пред првомајске празнике, отпутовало је на Свету Гору где су посетили чувени српски манастир и културно-духовни центар Хиландар. Том приликом упознали су се са историјом ове српске лавре која је кроз векове била средиште српске писмености и уметности, разгледали су јединствену и у свету познату архитектуру манастирског здања које су на рушевинама напуштене грчке светиње подигли Стефан Немања и његов син Свети Сава.

Грачанички поклоници Хиландара имали су и прилику да учествују у свим једнодневним богослужењима, целивају мошти светих, виде скит Светог Василија, уживају у шетњи манастирским поседима, разгледају прелепо обрађене маслињаке, винограде и вртове са чемпресима и огромним кактусима.

Скит Светог Василија, познат и као Хрусија или Стари манастир, представља важну хиландарску катизму (келију/скит) на Светој Гори, смештену на обали мора, око три километра северно од самог Хиландара. Основан је крајем 9. века, а оснивач је био монах Василије, ученик Светог Јевтимија.

До Свете Горе грачанички пензионери стигли су бродом који Егејским морем плови из луке Јерисос до хиландарске луке Арсана, те је и ова пловидба за многе од њих била својеврстан догађај за памћење.

У оквиру четвородневне екскурзије, група пензионера из Грачанице обишла је и манастир Каково, задужбину Симеона Мироточивог и цара Душана. Овај манастирски комплекс је хиландарски метох на копну и представља економско седиште где монаси на 1.400 хектара узгаја-

Грачанички пензионери испред хиландарске цркве посвећене Успењу Пресвете Богородице

ју маслине, праве вино и обављају друге делатности за потребе манастира на Светој Гори. Уједно, ово је и кључна станица за многе ходочаснике.

У пропутовању до Хиландара, ходочасници из Грачанице посетили су још и Солун и поклонили се јуначима и страдалницима Солунског фронта на српском гробљу Зејтинлику.

В. Стојковић

ЛЕСКОВАЦ

Одличан наступ у Куманову

Већ четврту годину заредом у Куманову се одржава пролећни Међународни фестивал фолклора старијих из региона. Ове године на финалној приредби у тамошњем Културном центру учествовали су играчи, певачи и музичари из Кочана, Кавадараца, Зајечара, Врања, Лесковца, Криве Паланке и домаћини, као и млађе екипе из Газибабе и Кумановске Срме. За све фолклораше леп пријем приредио је Ристо Бошков, председник Удружења пензионера Куманова.

Међу девет сјајних екипа у финалу, Лесковчани су бриљирали одлично уиграни.

– Ми смо у Куманову одиграли сплет народних кола из лесковачког Поморавља, међу којима чувену „Лесковачку четворку“. Задовољни смо прелепим пријемом и надамо се да ћемо им узвратити 25. јуна, током 17. Међународног фестивала фолклора у Лесковцу – истичу Весна Ђорђевић, кореограф Фолклорне секције лесковачког КУД „Пензионер“, и Горан Јовић Сури, стални члан прве поставке фолклораша.

Са Лесковцем Кумановчани имају вишегодишњу успешну сарадњу. Регионална удружења пензионера из ова два града су међу првима потписала повеље о сарадњи, а Кумановчани 16 година гостују на лесковачком Међународном фестивалу фолклора.

Т. С.

ПРОКУПЉЕ

Прошла година у знаку подршке члановима

Удружење пензионера града Прокупља одржало је радно-свечану седницу Скупштине Удружења на којој је разматран рад организације у 2025. години и усвојен Извештај о раду из кога се види да је реч о најуспешнијој години од оснивања Удружења.

На социјално-хуманитарном плану Удружење је током године поделило новчане позајмице члановима са нижим примањима у укупном износу од тридесет пет милиона динара, на име посмртнине три и по милиона динара, и поделило хуманитарне пакете у вредности од око пет милиона динара пензионерима са најнижим пензијама.

Сва новчана средства која су утрошена у ове сврхе обезбеђена су од чланарина пензионера, то јест из сопствених средстава.

Г. О.

БАЈИНА БАШТА

Васић општински првак у шаху

У просторији Шаховског клуба Бајина Башта одржано је овогодишње првенство за пензионере у шаху на коме се надметало 10 такмичара. Владимир Васић одбранио је прво место освојено на прошлогодишњем првенству са 4,5 поена. Друго место заузео је Драгослав Шишић са четири поена, а трећа позиција припала је Владимиру Росићу са 3,5 поена.

– Организатор првенства је Удружење пензионера Бајина Башта. Било је још пријављених, али се нису појавили на извлачењу парова. Ово је било уједно и изборно такмичење за састав шаховске екипе која ће представљати нашу општину у Дринском купу и првенству Златиборског округа. Хвала ШК Бајина Башта на помоћи око одржавања првенства – рекао је председник Удружења пензионера Бајина Башта, Недељко Ракић.

М. А.

СМЕДЕРЕВСКА ПАЛАНКА

Прославили 79. рођендан

У присуству великог броја чланова, и Драгана Петковића, секретара Савеза пензионера Србије, Милана Перића, директора Филијале РФ ПИО Смедерево, председника, потпредседника и представника удружења из Велике Планае, Смедерева, Младеновца, Деспотовца и Аранђеловца, Општинска организација пензионера Смедеревске Паланке прославила је 79. рођендан.

Слободан Б. Панџић и Драган Петковић

Присутне је поздравио и бираним речима о протеклих 79 година говорио Слободан Б. Панџић, председник паланачких пензионера. Велика Плакета додељена ја проф. др Андреји Савићу, председнику Савеза пензионера Србије, а захвалнице за добру сарадњу добили су Младен Симић (Дунав осигурање), Будимка Црњаковић, дугогодишњи финансијски руководилац ОО пензионера града на Јасеници, и Милан Перић директор Филијале РФ ПИО Смедерево. Уз песму и игру дружило се до касних вечерњих сати.

Програм је на почетку извела и фолклорна секција КУД „Доња Јасеница“ ООП Смедеревске Паланке, која је успешно наступила на 13. манифестацији „Ево рука, пријатељу“, одржаној у Лесковцу, те на Међународној смотри фолклора у Зајечару. Иако у позним годинама, фолклористи КУД „Доња Јасеница“ са успехом чувају игре и песме свога краја. На крају, додајмо да су пензионери ишли на једнодневни излет у Пријеполје где су обишли његову околину и манастир Милешеву, и видели чувену фреску Бели анђео.

Сл. К.

ВЕЛИКА ПЛАНА

Незаборавно дружење у Кикинди

Удружење пензионера општине Велика Плана, 17. маја, је организовало једнодневни излет за своје пензионере до Кикинде. Рано ујутру излетници су кренули упркос киши која је лила скоро у целој Србији.

Током четворочасовне вожње аутобусом владало је добро расположење. Певало се, а пензионери су покушавали да савладају песму „Ој Кикиndo, ти си нама лепа“, коју је саставио и компоновао Миодраг Мика Милосављевић, да би је отпевали домаћинима.

– Доласком у Кикинду, Бог нас је погледао, и током целог дана ни кап кише није пала. Дочек је био срдчан, председник ГУП Кикинда, Милан Периз, пожелео нам је добродошлицу рекавши да смо се састајали у Кикинди и пре девет година, а исто тако били срдечно дочекани и у Великој Плани – каже председник УПО Велика Плана, Миодраг Милосављевић.

Економиста ГУП Кикинда, Миле Стинељу, упознао је госте са лепотама Кикинде, градског језера, млина Сувача, а једино што нису могли да виде су сове које су у овом граду омиљене, и има их од октобра до марта.

Након обиласка града, приређен је заједнички ручак уз музику, игру и песму. На крају је први човек плањанског удружења пожелео да пензионери Кикинде узврате посету поручивши: „И ми имамо шта да покажемо – лепоте наше Велике Плане“.

М. М.

СВРЉИГ

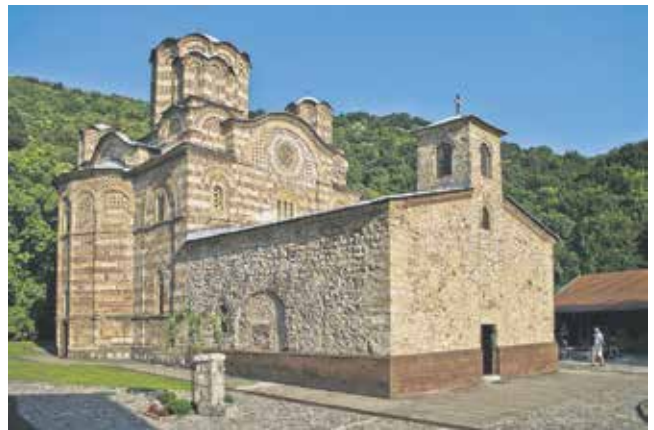
Подељени пакети

Крајем априла и почетком маја Удружење пензионера Сврљиг својим колегама поделило је 411 социјалних пакета које је обезбедио Савез пензионера Србије, а финансирао Фонд ПИО. За пакете солидарне помоћи пријавило се 860 пензионера са територије општине Сврљиг, који имају пензије до 34.201 динар. Иначе, са пензијама мањим од овог износа у сврљишком крају живи око 1.800 пензионера свих категорија.

У овом периоду подељено је и 200 прехранбено-хигијенских пакета које је обезбедило Удружење сопственим средствима и средствима општине Сврљиг. У најави су и нова давања за најстарију популацију.

С. Ђ.

ВРАЊЕ

Пензионери посетили женски манастир

Женски манастир Српске православне цркве Раваница код Ђуприје, 30. априла, посетило је 116 чланова Удружења пензионера града Врања.

Манастир Раваница, који има статус заштићеног споменика културе од изузетног значаја, припада Епархији браничевској, а пензионери из Врања сазнали су од сестринства да је овај манастир крајем 14. века изградио српски кнез Лазар Хребељановић.

Мошти српског кнеза 1392. године пренете су из митрополијске цркве у Приштини у богомољу манастира Раваница. **В. П.**

ЗРЕЊАНИН

Свечано обележили дан Удружења

Некадашњи припадници Полицијске управе града Зрењанина, данас у заслуженој пензији, обележили су 51. рођендан свог удружења. То је био повод да се окупе бивши радници Полицијске управе, да се друже и подсети

на дугогодишњи рад који су провели у служби безбедности грађана, како у граду тако и ван града.

Осим Зрењанинаца, свечаности су присуствовале и колеге пензионери из Новог Сада, Кнежевца, Лознице, Ниша, Ваљева, Суботице, Сенте, Бечеја, а гости су стигли и из Републике Српске – из Бјељине, као и из Румуније, Бугарске и Мађарске. Председник Удружења Драган Вученић навео је да је свечаности присуствовала и најстарија чланица, Бранка Лалић.

На прослави се могло чути о лепим али и тешким тренуцима које су, данас пензионери а некад полицајци, провели у служби града на обали Бегеја. Ни овај пут нису изостале топле речи које је дојучерашњим колегама упутио Новак Андрић, заменик начелника ПУ Зрењанин. **И. П.**

ГРАДСКА ОРГАНИЗАЦИЈА ИНВАЛИДА РАДА И ИНВАЛИДСКИХ ПЕНЗИОНЕРА ШАБАЦ

Аукција предмета ткачке радионице

Градска организација инвалида рада и инвалидских пензионера Шабац, социјално-хуманитарна, нестраначка организација са основном бригом о својим члановима и чланицама, бави се решавањем и ублажавањем њихових потреба и проблема.

Пре петнаест година указала се потреба да се углавном чланицама понуди квалитетно креативно дружење. Основана је креативна ткачка радионица „Стари занати“, а од самог оснивања циљ је био да се израђују предмети – реплике чији се оригинали налазе у етнолошкој поставци Народног музеја града Шапца.

У петак, 15. маја ове године, у просторијама Градског удружења пензионера уприличена је поставка и аукцијска продаја на

Радови чланица шабачке организације део културне нематеријалне баштине

којој су представљени производи заштићени код Завода за заштиту интелектуалне својине: текеришки пешкир, пешкири шабачког краја, мачвански ћилим, златовез – минијатуре, мотиви са мачванске прегаче с краја XVI века и уникатни појасеви (кожа, златна нит, плиш или сатен), затим изузетни употребни предмети од пустоване вуне

(сапуни, лоптице, подметачи), те слике ликовних стваралаца Мачве (уља на платну, акварели, графике). Циљ изложбе и аукције била је већа видљивост Организације инвалида рада и инвалидских пензионера Шабац и њених активности.

Председница ове организације, Мирослава Савковић, истиче захвалност дивним чла-

ницама, особама са инвалидитетом које су од почетка следиле идеју, ткале, везле, хеклале и допринеле да урађени и финализовани производи живе и представљају културну нематеријалну баштину региона Шапца, Лознице, Богатића, Владимираца и Коцељеве.

На аукцију су се одазвали пријатељи и поштоваоци рада ГОИРиП Шабац из Лознице, Богатића, Епархије шабачке, Спортског савеза особа са инвалидитетом, Удружења параплегичара, Градског удружења пензионера Шабац, а за оне који нису могли да присуствују биће ускоро нова прилика.

Неки производи су пронашли пут до срца присутних, а интересовање за индивидуалне поруџбине охрабрује.

Г. О.

СМЕДЕРЕВО

Сусрет књижевних стваралаца

У оквиру обељежавања 110 година постојања и рада компаније за ремонт железничких вагона „Желвоз“ у Смедереву, Клуб пензионера „Желвоз“ је после веома

Уручење захвалница књижевним ствараоцима

успешне промоције Монографије, о којој је на овим страницама било речи, организовао сусрет књижевних стваралаца, чланова и пријатеља клуба, који је 16. маја одржан у пријатном амбијенту простора клуба.

Своје поетско и прозно стваралаштво презентовао је десеторо учесника пред знатно већом бројном публиком, углавном члановима Клуба, који су отишли презадовољни реализованим програмом.

Управа компаније „Желвоз“ је књижевним ствараоцима – учесницима сусрета, у знак захвалности доделила специјална признања Плакете захвалнице. Признање је додељено: Љиљани Терентић, проф. др Живославу Адамовићу, Милану Вили, Николи Тасићу, Марку Павловићу, Мирослави Цветковић, др Драгану Илићу, Миленку Лалићу, Драгани Ђорђевић и Љуби Илићу, који је својим сатиричним причама и афоризмима истински засмејао присутне.

Програм је симпатично водила Тијана Огњановић, такође чланица Клуба.

Т. О.

СОМБОРСКИ ПЕНЗИОНЕРИ БОРАВИЛИ У КРАЊСКОЈ ГОРИ

Уживање у чарима Словеније

Седмодневни боравак у Крањској Гори сомборски пензионери ће памтити по садржајним излетима, зеленим шумама, бистрим потоцима и језерима, а највише по добром дружењу и временским приликама које су им ишле наруку.

Група је 18. априла, по изузетно лепом времену, кренула минибусом пут Словеније, унапред разочарана прогнозом да ће у Крањској Гори наредних дана бити кише и снежних падавина. Срећом, тешко је предвидети тачну прогнозу јер су Јулијски Алпи непредвидива тачка на метеоролошкој мапи (што су нам потврдили и сами мештани приликом доласка).

Унапред испланиран план боравака се спровео у целисти пошто је киша ипак поштедела новопридошле туристе, те су Сомборци могли да се сунчају на обалама језера Јасна, шетају крај Саве Долинке, грудвају се на Планици, посете слапове водопада Савица подно Триглава, једу чувену кремшниту на Бледу, попију кафу на Бохињском језеру и удишу кисеоник триглавског Националног парка пуним плућима. Наравно да су искористили и прилику да скокну у Италију на једну шопинг туру, док је

На извору Саве Долинке

друга обављена у повратку за Сомбор у словеначком месту Јесенице, окруженом Караванкама и Јулијским Алпима, старијој генерацији познатом по производњи гвожђа и челика.

Најјачи утисак оставила је природа која се беспрекорно чува, прозирне и кристално чисте реке, језера која остављају без даха и водопади који вас буквално прате свуда и чији звук „носите“ у ушима скоро читавог дана.

После седам дана, задовољни оним што су видели и пуни успомена које су похрањене у галерији мобилних телефона а многе и у коферицама као сувенири, свако од њих нам је потврдио да је недељу дана ипак мало за боравак у рају, те да ће Крањска Гора морати да се понови барем још једанпут.

И. Огњанов

Како се обрачунава породична пензија

? П. Р., Пожега: Пре месец дана ми је преминуо супруг. Предала сам захтев за породичну пензију, имам 55 година и не радим, моја деца раде. Пошто је мој супруг био у радном односу (имао је 33 године стажа), интересује ме како се обрачунава породична пензија у том случају.

Одговор: Право на породичну пензију имају чланови породице преминулог корисника старосне или инвалидске пензије, односно осигураника који је стекао најмање пет година стажа осигурања. Када преминули није био корисник пензије прво се израчуна колико би износила његова пензија, а

затим се од те пензије одређује проценат породичне пензије.

Процент породичне пензије се одређује према броју чланова породице који имају право на ту пензију, и за једног члана породице износи 70 одсто од покојникове пензије коју је примао или би примао у моменту смрти.

Уплата доприноса по члану 15

? К. Ђ., Велика Моштаница: Када сам пре шест година остао без посла, неко време, две године и три месеца, сам уплаћивао осигурање по члану 15, а онда више нисам могао. Касније сам се запослио и ускоро ћу у пензију па сам чуо да могу да ме терете за дуг по том основу пошто нисам одјавио осигурање. Да ли је то тачно?

Одговор: Осигурање по чл. 15 Закона о ПИО траје све док се решењем не утврди његов престанак. Најчешће је то по захтеву самог осигураника, а престанак осигурања може се утврдити и по службеној дужности, у случају да лице уђе у осигурање, тј. да се запосли или у случају нередовног плаћања доприноса. Ако се допринос не плати у року од шест месеци од дана доспелости, својство осигураника престаје по службеној дужности са последњим даном за који је допринос плаћен.

Осим наведених веб сервиса, осигураници могу остварити увид у податке свог стажа осигурања на порталу е-Управа/Моји подаци/ Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање.

Подаци о стажу не достављају се електронском поштом

? И. К., Ниш: Да ли постоји могућност да ми путем мејла Фонд ПИО доставите податке о стажу?

Одговор: Фонд ПИО не доставља податке о осигурању и стажу својих осигураника електронским путем. С обзиром на то да се ради о личним подацима осигураника и нашој законској обавези заштите личних података, Фонд ову врсту информација не доставља електронском поштом јер у овој комуникацији није могућа адекватна идентификација осигураника, тј. пошљаоца мејла.

Оверени листинг са подацима о осигурању, стажу и зарадама можете да преузмете у филијали Фонда ПИО. Уз личну карту на увид, листинг се издаје одмах.

На насловној страни сајта Фонда www.pio.rs доступна су

два веб сервиса Фонда: е-Калкулатор и Мој стаж и пензија, за чије коришћење је неопходно да се претходно на порталу е-Управа региструјете као еИД грађанин. Оба веб сервиса дају податке о пријавама и одјавама, исплаћеним зарадама и уплаћеним доприносима, датуму остваривања права на пензију, обрачунатом укупном стажу осигурања и приближну пројекцију висине пензије.

Осим наведених веб сервиса, осигураници могу остварити увид у податке свог стажа осигурања на порталу е-Управа/Моји подаци/ Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање.

ВИ ПИТАТЕ „ГЛАС ОСИГУРАНИКА“ ОДГОВАРА

Више информација о свим питањима из области пензијског и инвалидског осигурања доступно је на сајту РФ ПИО www.pio.rs

Накнаде за телесно оштећење и ТПН

? М. Н., Трбушани: Имам 72 године и у јануару сам пао на пољедици и сломио кук. Оперисан сам али се још нисам добро опоравио, крећем се једва, само по кући, а сам живим и не могу од своје пензије да платим помоћ. Поднео сам захтев у Чачку за накнаду за туђу помоћ и негу и за телесно оштећење, али су ми одмах рекли да немам право на накнаду за телесно оштећење. Зашто немам кад је оштећење видљиво? У чему је разлика?

Одговор: Право на новчану накнаду за телесно оштећење припада осигураницима и корисницима права на пензију код којих је дошло до губитка или битнијег оштећења појединих делова тела или органа због повреде на раду или професионалог обољења, што код Вас није случај.

Особе којима је због природе и тежине повреде или болести неопходна помоћ и нега другог лица за обављање радњи у задовољавању основних животних потреба, имају право на новчану накнаду. Право на ову накнаду практично могу да остваре непокретна или тешко

покретна лица, следе и дементне особе, они који без туђе помоћи не могу да се хране, облаче или крећу по кући, као и особе на дијализи.

Лекарска комисија Фонда цени здравствено стање и потребу за негом и помоћи другог лица на основу лекарског прегледа и приложене медицинске документације. Када орган вештачења Фонда процени да здравствено стање може да се побољша, заказује се контролни преглед. Кориснику који се без оправданих разлога не одазове на заказани контролни преглед, исплата ове накнаде се обуставља.

Инострана пензија и ново запослење

? Д. П., Зрењанин: Имам 68 година и пензију коју сам стекао у Швајцарској. Доброг сам здравља и добио сам понуду да се поново запослим у Србији где и живим. Да ли је то дозвољено, плашим се да не останем без пензије коју примам?

Одговор: Корисници иностраних пензија који желе да се запосле или да обављају самосталну делатност у Србији, имају обавезу да о томе обавесте надлежног носиоца осигурања у држави чију пензију користе. У таквим случајевима препоручује се корисницима да се са надлежном стручном службом иностраног носиоца осигурања консултују у вези са тим да ли им запослење у Србији утиче на коришћење пензије из те државе. При томе је важно да детаљно објасне по

ком основу улазе у осигурање (запослење, предузетничка радња, оснивање предузећа, уговор о делу...) јер поједини инострани прописи ове категорије различито третирају.

Наш Фонд ПИО има обавезу да о осигурању након пензионисања обавести иностране носиоце осигурања, тако да о томе свакако треба водити рачуна како корисник не би дошао у незгодну ситуацију да мора да врати већ примљене износе иностране пензије.

шареница шареница шареница

СКАНДИНАВКА

АУТОР: РАЈНО КУЗМА- НОВИЋ	ЈАПАНСКИ ФЕУДАЛНИ ПЛЕМИЋ	МАЛА УВАЛА	СТРУЧЊАК ЗА РАД СА ШАМОТОМ	ФИНСКИ РЕЛИВОЗАЧ	БАРА, МОЧВАРА	ФРАНЦ. ГЛУМИЦА ЖИРАРДО
ПРОСТО- РИЈА ЗА СУШЕЊЕ						
ОБАР						
ПРИМАМ- ЉИВАТИ						
ЛОВИНА				ПРОИЗВО- ЂАЧИ ВИНА	ДРУТАЧИ- ЈЕ (ЛАТ.)	
ДРОЊАВА						
РАДИКАЛ СИРЉЕТНЕ КИСЕЛИНЕ						
ДРУТАРИ (ТУРЦ.)						
	ПОКРО- ВИТЕЉ (ЛАТ.)	РЕДОМ	ПРЕФИКС ЗА СУПЕР- ЛАТИВ СНИМАТЕЉ ЗВУКА			
ГОЊЕЊЕ БЕГУЊЦА						
ЛЕП МЛА- ДИЋ ИЗ МИ- ТОЛОГИЈЕ						
БОДЉА				РУШИТИ	СПРАВА ЗА НИВЕ- ЛИСАЊЕ	ДОБРО ОСИГУРА- НЕ КАСЕ
ГЕНЕ- РАЛНА ПОПРАВКА						
БИРАЊЕ, ИЗБОР						
НАГОВЕ- ШТАЈ (МН.)						
	ЦЕНТАР ЗА ФИЗИЧКУ КУЛТУРУ	ЗАЈЕДНИ- ЦА ОПШТИНА РАДИО РЕЛЕЊНИ УРЕЂАЈ				
НОЖ НА ПЛУТУ КОЈИ РЕЖЕ БРАЗДЕ						
ВРСТА ТКАНИНЕ (ФР.)						
РАЗНО- САЧИ СЛУЖБЕНЕ ПОШТЕ						

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	▼									
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										

Код ове укрштенице сами уписујете црна поља. Број црних поља дат је у заградама на крају сваког реда тј. колоне.

ВОДОРАВНО: 1. 29. слово азбуке - Билијарски штап (6), 2. Спортски тим (5), 3. Препорука (5), 4. Слика свеца (5), 5. Оковратник (фр.) (5), 6. Ампер - Институт за нац. историју (6), 7. Злато - Особа са телесним оштећењем (1), 8. Летопис Матице српске - Испосници (1), 9. Баба од миља - Онај који се купа (1), 10. Прождрљиво - Данило од миља (1), 11. Полудраги камен - Полуострво у Индији (2), 12. Понд - Уредни, углађени (1), 13. Канадска глумица (0), 14. Држављани полинезије (0).

УСПРАВНО: 1. Америчка глумица - Познавање саобраћ. прописа (1), 2. На који начин - Замало - Показна заменица (3), 3. Спортска дворана у Љубљани - Недоличан догађај (1), 4. Планински масив у Италији - Ваздухоплови (1), 5. Женско име - Састојак нафте и бензина (1), 6. Врховни суд КиМ - Сестра од миља (мн.) (7), 7. Аmater. културно уметн. друштво - Врста житарице (7), 8. Украсна биљка (6), 9. Човек из Итаке (6), 10. Дечаци од миља (6).

РЕШЕЊЕ: сушара, аварин, мамити, улов, питава, ацетил, јапани, нај, потера, Адонис, трн, ремонт, одабир, најаве, през, црпало, фротир, курпри.

РЕШЕЊЕ: ц, так, еквина, савет, икона, колпир, а, ини, ау, инваљид, лмс, аскетс, бака, купа, алаво, дача, оникс, кач, п, дотерани, Стана Катих, Полинежанка.

Да ли сте знали ...

– да ће Светско првенство у фудбалу које почиње у јуну бити прво које ће организовати три земље? Турнир се враћа у Северну Америку после више од три деценије, са утакмицама широм Сједињених Држава, Канаде и Мексика.

Финална кола ће се одвијати на тлу САД, а финале на MetLife Stadium у Њу Џерзију. Ово ће бити и прво Светско првенство са 48 тимова.

– да је прво Светско првенство одржано 1930.

у Уругвају, а окупило је тимове из 13 земаља?

Увођење фудбала на Олимпијским играма 1900.

године у Паризу довело је до оснивања Светске

фудбалске федерације – ФИФА, 1904. На Олимпијским игра-

ма 1920. будући председник ФИФА Жил Риме, познат као

„отац Светског првенства“, предложио је посебан међуна-

родни турнир за овај спорт.

– да највише шампионских титула има Бразил – чак пет:

1958, 1962, 1970, 1994, 2002? Вишеструки освајачи су и Немач-

ка и Италија са четири титуле, Аргентина са три, док Фран-

цуска и Уругвај имају по две. Шест нација је побеђивало на

домаћем терену: Уругвај (1930), Италија (1934), Енглеска

(1966), Немачка (1974), Аргентина (1978) и Француска (1998).

– да се, историјски гледано, бразилски фуд-

балер Пеле сматра најбољим играчем свет-

ских првенстава са три освојене титуле. На

листи најбољих су и Аргентинац Дијега Мара-

дона, још један Бразилац – Роналдо, Немац

Лотар Матеус, један од само тројице играча који су учество-

вали на пет Светских првенстава, и на месту број пет Фран-

цуз Зинедин Зидан.

– да је тадашња (Краљевина) Југосла-

вија учествовала на првом Светском

првенству 1930, стигла до полуфинала и

поделила 3. и 4. место са репрезентаци-

јом САД? Успех је поновљен на Светском првенству у Чилеу,

1962, када смо изгубили у полуфиналу и освојили четврто

место. Србија има и шампионску титулу јер је 20. јуна 2015.

репрезентација у узрасту до 20 година постала првак света и

остварила највећи успех у историји нашег фудбала.

– да ФИФА такође организује и Светско

првенство за жене, које је први пут одигра-

но 1991. године у Кини? Иако је женски фуд-

бал популаран од краја 19. века, многе земље

забрањивале су женама да се баве овим спор-

том. Ипак, независна Светска првенства за

жене одржана су 1970. у Италији и 1971. у Мексико Ситију.

Актуелни светски шампион у женском фудбалу је Шпанија.

Актуелни светски шампион у женском фудбалу је Шпанија.

Лековите мисли

Човек је сличан фикусу. Воли хладовину!

Пензија ми је као жвакаћа гума. Растежем је!

На крају пута неки крену странпутицом.

Код неког је занимање занимација.

Живот је све сличнији ребусу.

Пут успеха није асфалтиран.

Душан Старчевић

Доскоци

Издао ме живот. Уместо романа, пише ми комедију.

У борби за људска права изгубио се човек.

Ко не зна где је пошао, није битно којим путем иде.

Уместо у антологијама, неки моји афоризми су завршили у полицијским бележницама.

Није ни духу свеједно у којој је боци.

Време је мој одабрани лекар. Оно лечи све.

Раде Ђерговић

Срећа

Ако срећи помажете, она то памти.

Чувајте се беса, чешће разговарајте са собом.

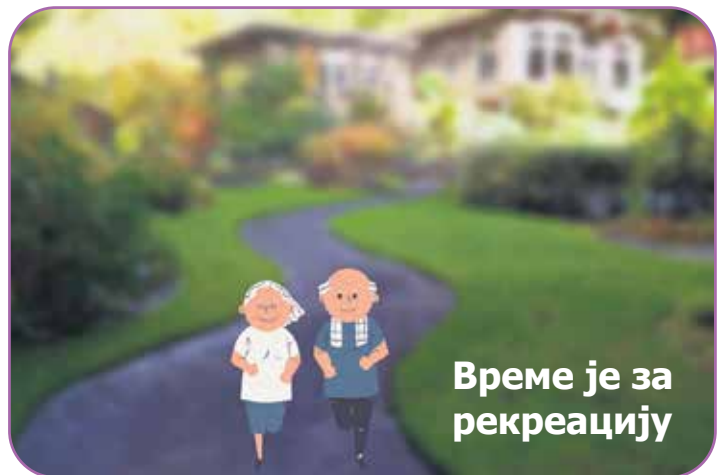
Помакните се с места! Немојте стајати иза својих глупости.

Нисам ти ја новчаница да ме брзо потрошиш.

Увреде су маснице на души.

Пре него што би да летиш, провери имаш ли крила.

Бранка Ж. Лазивић

Време је за
рекреацију

Обичан

Како то да се бог не може доказати, а може порицати!

Већини људи живот поклања више него што заслужују!

Обичан човек је опште место!

Власт ме не занима. И са собом једва владам!

Бритак, а питак!

Велике мисли не траже сведоке!

Радмило Мићковић

Глума

Афоризме пишем из једне реченице да не бисте имали шта да читате између редова.

Добар афоризам није судски случај па да застари.

Традиционално, све схватамо, али ништа не разумемо.

Бавим се писањем и глумом. Глумим да живим од писања.

Живот пише романе са пуно фуснота.

И када као афористичар ћутим, моји читаоци знају шта сам хтео да кажем.

Милан Р. Симић

Hörmann. Sa sigurnošću za ceo život.

- Motor za vrata PortaMatic, za udoban prolazak bez barijera
- Integrisano LED osvetljenje i energetske efikasni delovi za minimalnu potrošnju struje
- Standardna CO₂ neutralnost za sve proizvode za stambene zgrade, npr. sobna vrata i motore za vrata

ClimatePartner
sertifikovani proizvod
climate-id.com/XNEBKCC

CO₂ izračunati
smanjiti
doprineti

Saznajte više o našoj strategiji održivosti, na
www.hoermann.com/sustainability

HÖRMANN
garažna i industrijska vrata